

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนกวรรณ ภิบาลชนม์. อาชญากรรมสงคราม : ปัญหาและลู่ทางในการดำเนินคดีและการลงโทษอาชญากรรมสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. การนำหลักความผิดฐานสมคบมาใช้ในประเทศไทย . วารสารอัยการ 190, ปีที่ 16 (ธันวาคม 2536) : 71-95.

โกเมน ภัทรภิรมณ์ . กฎหมายอาญาฝรั่งเศส . คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (อัคราเสนา).

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ . วีรบุรุษมาสาย (Hero Comes Lately) . มติชนรายวัน (9 มีนาคม 2541) : 6.

เข็มชัย ชูติวงศ์. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ.

ดำรง ธรรมารักษ์ . ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

นพนธิ สุริยะ. Lecture Notes 1 กฎหมายระหว่างประเทศ เล่ม 1 . กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2537.

นพนธิ สุริยะ. Lecture Notes 2 กฎหมายระหว่างประเทศ เล่ม 2 . กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2537.

ประสพสุข บุญเดช. "การส่งผู้ร้ายข้ามแดน (extradition)". บทบัณฑิต 48 : 4 (ธันวาคม 2535), หน้า 117.

ปรีดี เกษมทรัพย์, นิติปรัชญา . กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531 .

พนมวรรณ ยามัสเสียร . กฎหมายและการปฏิบัติต่อผู้อพยพชาวอินโดจีนในประเทศไทย . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

พระราชวรมณี, โคทม อารียาและชัยวัฒน์ สถาอานันท์ . อิทธิพลของศาสนาใหญ่ของโลก . ในประมวลความรู้เกี่ยวกับสันติภาพ , หน้า 273-279 กรุงเทพมหานคร : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530.

มานพ เมฆประยูรทอง . สหประชาชาติ : สันติภาพกับการพัฒนา . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เทคนิค, 2528) .

วิทย์ วิศทเวทย์, เสฐียรพงษ์ วรรณปก, เสรี พงศ์พิศ และคณะ ไชยโยธา, หนังสือเรียนสังคมศึกษา รายวิชา ส 606 . (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์) พิมพ์ครั้งที่ 6 2530.

ศิริลักษณ์ อรุณศิลป์. บอสเนีย-เฮอร์เซ โกวีนา : บทพิสูจน์ความจริงใจของชาติตะวันตก . สราญรณ์ : 71.

สุโขทัยธรรมมาธิราช.,มหาวิทยาลัย เอกสารการสนทนาวิชากฎหมายระหว่างประเทศ หน่วยที่ 1-15 .นนทบุรี : ฝ่ายการพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,2533 .

สุมานิต มั่นสุข. เอกสารประกอบคำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา . คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (อัดสำเนา).

หยุด แสงอุทัย, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป . กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประกายพรึก,2535 .

อรสม สุทธิสาคร. "กัมพูชาแผ่นดินแห่งโศกนาฏกรรม Cambodia The Tragic Land", สารคดี
136 (มิถุนายน 2539), หน้า 105-128.

ภาษาอังกฤษ

Aceves, W. Affirming the Law of Nations in US Courts : The Karadzic Litigation and
the Yugoslav Conflict. Berkeley Journal of International Law 14 : 137
(1996) : 137-138.

Akhavan, P. Enforcement of the Genocide Convention through the Advisory Opinion
Jurisdiction of the International Court of Justice . Human Rights Law
Journal 12 (September 1991) : 285-299.

Akhavan, P. Enforcement of the Genocide Convention: A Challenge to Civilization.
Harvard Human Rights Journal 8 (Spring 1995) :229-258.

Bassiouni, M. S. Crimes Against humanity : The need for a Specialized Convention.
Columbia Journal of Trannational Law 32 (1994) : 457-494.

Beres, L.R. Justice and Realpolitik : International Law and the Prevention of
Genocide. The American Journal of Jurisprudence 33 (1988) :123-
159.

Beres, L.R. After the Gulf War : Prosecuting Iraqi. Crimes Under the Rule of Law .
Vanderbelt Journal 27 (1991) : 487-503.

Browlie, I. Principle of Public International Law. (3 rd ed.) Oxford University Press,
1979.

- Bruun, L.L. Beyond The 1948 Convention : Emerging Principles of Genocide in Customary International Law . M.D. Journal of International Law & Trade 17 (1993) :193-226.
- Bryant, B. and Jones, R.H. The United States and the 1948 Genocide Convention . Harvard International Law Journal 16 (1975) : 683-704.
- Cassese, A.. Violence and Law in the Modern Age . Cambridge : Polity Press, 1988.
- Clark, R.S. Does the Genocide Convention Go Far Enough? Some Thoughts on the Nature of Criminal Genocide in the Context of Indonesia's Invasion of East Timor . Ohio Northern University Law Review 8 (1981) : 321-328.
- Dugard, J. Obstacles in the Way of an International Criminal Court . Cambridge Law Journal 56(2) (July 1997) : 329-342.
- Fein, H. Discriminating Genocide From War Crimes : Vietnam and Afghanistan Reexamined . Denver Journal of International Law & Policy 22 (Fall 1993) : 29-62.
- Goodwin-Gill, G.S. The Refugee in International Law . Oxford : Oxford University Press, 1985.
- Gray, C. Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Bosnia and Herzegovina v. Yugoslavia (Serbia and Montenegro)), Order of Provisional Measures of 8 April 1993 and 13 September 1993 . International and Comparative Law Quarterly 43 (July 1994) : 704-714.

- Hannum, H. International Law and Cambodia Genocide : The Sound of Silence .
Human Rights Quarterly 11 (1989) : 82-138.
- Hochkammer, K.A. The Yugoslav War Crimes Tribunal : The Compatibility of Peace,
Politics, and International Law . Vanderbilt Journal of Transnational
Law 28 (1995) : 119-172.
- Israel Pocket Library . Holocaust, Israel :Keter Publishing House Jerusalem
Ltd.,1974.
- King, H.T. , Jr. Nuremberg and Sovereignty . Case Western Reserve Journal of
International Law 28 (Winter 1996) : 135-140.
- Kuper, Leo . Genocide . Suffolk : Richard Clay (The Chaucer Press) Ltd. ,1981.
- LeBlanc, L.J. The Intent to destroy Groups in the Genocide Convention : The
Proposed U.S. Understanding . American Society of International Law
.78 (April 1984) : 369-384.
- Leich, M. N. Contemporary Practice of the United State Relating to International Law .
American Society of International Law 79 (January 1985) : 117-131.
- Leich, M.N. Contemporary Practice of the United States Relating to International Law
. American Society of International Law 79 (Jan 1985) : 116-130.
- Levie,H. S. The Statute of the International Tribunal for the Former Yugoslavia : A
Comparison with the Past and a Look at the Future . Syracuse Journal
of International Law and Comparative 1 (1995) : 1-28.

- Lippman, M. The 1948 Convention on the Prevention and punishment of the Crime of Genocide : Forty-Five Years Later . Temple International and Comparative Law Journal 8 (Spring 1994) : 1-84.
- Magnarella, P.J. Expanding the Frontiers of Humanitarian Law : The International Criminal Tribunal For Rwanda. Florida Journal of International Law (Fall 1994) : 421-424.
- McHenry, R. Encyclopaedia Britannica (Micropaedia) 6 : 13-14.
- Pejic, J. The Tribunal and the ICC : Do Precedents Matter? . Albany Law Review 60 (1997) : 309-310.
- Procida, N.M. Ethnic Cleansing in Bosnia-Herzegovina, A Case Study : Employing United Nations Mechanism to Enforce the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide . Suffolk Transnational Law review 18 (Summer 1995) : 665-686.
- Reyhan, P. Y. Genocidal Violence in Burundi : Should International Law Prohibit Domestic Humanitarian Intervention? . Albany 60 (1997) : 787-789.
- Schaack, B.V. The Crime of Political Genocide : Repairing the Genocide Convention's Blind Spot. The Yale Law Journal 106 (May 1997) : 2259-2288.
- Schabas, W.A. Justice, Democracy, and Impunity in Post-Genocide Rwanda : Searching for Solution to Impossible Problems . Criminal Law Forum 7 (1996) : 523-560.
- Schwebel, S.M. Human Rights in the World Court . Vanderbilt Journal of Transnational Law 24 (1991) : 945-970.

- Sklout, R. Theatrical Images of Genocide . Human Rights Quarterly 12 (May 1990)
: 185-201.
- Stein, E. History Against Free Speech : The New German Law Against the
"Auschwitz" - and other - "Lies" . Michigan Law Review 85 (Nov.
1986) : 277-325.
- Sunga, L. S. Individual Responsibility in International Law for Serious Human
Rights Violations. Dordrecht : Martinus Nijhoff Publishers, 1992.
- The Michigan Law Revue Assoc. Correspondence : On the "Auschwitz Lie . Michigan
Law Review 87 (April 1985) : 1026-1032.
- Warrick, T.S. Organization of the International Criminal Court : Admisnistrative and
Financial Issues . Denver Journal of International Law & Policy 25 (
Winter 1997) : 333.
- Webb, J. Genocide Treaty-Ethnic Cleansing-Substantive and Procedural Hurdles in
the Alleged Crime in the Former Yugoslavia . G.A. Journal of
International & Comparative Law 23 (1993) : 377-408.
- Wexler, L.S. The Proposed Permanent International Criminal Court : An Appraisal .
Cornell International Law Journal 29 (1996) : 665-725.
- Wing, A.K. and Merchan, S. Rape, Ethnic and Culture : Spirit Injury From Bosnia to
Black America . Columbia Human Rights Law Review 25 (1993) : 1-48

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CONVENTION ON THE PREVENTION AND PUNISHMENT OF
THE CRIME OF GENOCIDE

The Contracting Parties

Having considered the declaration made by the General Assembly of the United Nations in its resolution 96 (I) dated 11 December 1946 that genocide is a crime under international law, contrary to the spirit and aims of the United Nations and condemned by the civilized world ;

Recognizing that at all periods of history genocide has inflicted great losses on humanity ; and

BEING CONVINCED that, in order to liberate mankind from such an odious scourge, international co-operation is required,

ARTICLE I

The Contracting Parties confirm that genocide, whether committed in time of peace or in time of war, is a crime under international law which they undertake to prevent and to punish

ARTICLE II

In the present Convention, genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such :

- (a) Killing members of the group
- (b) Causing serious bodily or mental harm to members of group ;
- (c) Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part ;
- (d) Imposing measures intended to prevent births within the group ;
- (e) Forcibly transferring children of the group to another group.

ARTICLE III

The following acts shall be punishable :

- (a) Genocide ;
- (b) Conspiracy to commit genocide ;
- (c) Direct and public incitement to commit genocide ;
- (d) Attempt to commit genocide ;
- (e) Complicity in genocide .

ARTICLE IV

Persons committing genocide or any of the other acts enumerated in article III shall be punished, whether they are constitutionally responsible rulers, public officials or private individuals

ARTICLE V

The Contracting Parties undertake to enact, in accordance with their respective Constitutions, the necessary legislation

to give effect to the provisions of the present Convention and, in particular, to provide effective penalties for persons guilty of genocide or of any of the other acts enumerated in article III.

ARTICLE VI

Persons charged with genocide or any of the other acts enumerated in article III shall be tried by a competent tribunal of the State in the territory of which the act was committed, or by such international penal tribunal as may have jurisdiction with respect to those Contracting Parties which shall have accepted its jurisdiction.

ARTICLE VII

Genocide and the other acts enumerated in article III shall not be considered as political crimes for the purpose of extradition.

The Contracting Parties pledge themselves in such cases to grant extradition in accordance with their laws and treaties in force.

ARTICLE VIII

Any Contracting Party may call upon the competent organs of the United Nations to take such action under the Charter of the United Nations as they consider appropriate for the prevention and suppression of acts of genocide or any of the other acts enumerated in article III.

ARTICLE IX

Disputes between the Contracting Parties relating to the interpretation, application or fulfilment of the present Convention, including those relating to the responsibility of a State for genocide or for any of the other acts enumerated in article III, shall be submitted to the International Court of Justice at the request of any of the parties to the dispute.

ARTICLE X

The present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall bear the date of 9 December 1948.

ARTICLE XI

The present Convention shall be open until 31 December 1949 for signature on behalf of any Member of the United Nations and of any nonmember State to which an invitation to sign has been addressed by the General Assembly.

The present Convention shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

After 1 January 1950 the present Convention may be acceded to on behalf of any Member of the United Nations and of any non-member State which has received an invitation as aforesaid. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE XII

Any Contracting Party may at any time, by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, extend the application of the present Convention to all or any of the territories for the conduct of whose foreign relations that Contracting Party is responsible.

ARTICLE XIII

On the day when the first twenty instruments of ratification or accession have been deposited, the Secretary-General shall draw up a proces-verbal and transmit a copy thereof to each Member of the United Nations and to each of the non-member States contemplated in article XI

The present Convention shall come into force on the nineteenth day following the date of deposit of the twentieth instrument of ratification or accession.

Any ratification or accession effected subsequent to the latter date shall become effective on the nineteenth day following the deposit of the instrument of ratification or accession.

ARTICLE XIV

The present Convention shall remain in effect for a period of ten years as from the date of its coming into force.

It shall there after remain in force for successive periods of five years for such Contracting Parties as have not denounced it at least six months before the expiration of the current period.

Denunciation shall be effected by a written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE XV

If, as a result of denunciations, the number of Parties to the present Convention should become less than sixteen, the Convention shall cease to be in force as from the date on which the last of these denunciations shall become effective.

ARTICLE XVI

A request for the revision of the present Convention may be made at any time by any Contracting Party by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General.

The General Assembly shall decide upon the steps, if any, to be taken in respect of such request.

ARTICLE XVII

The Secretary-General of the United Nations shall notify all Members of the United Nations and the non-member States contemplated in article XI of the following :

(a) Signatures, ratifications and accessions received in accordance with article XI ;

(b) Notifications received in accordance with article XII ;

(c) The date upon which the present Convention comes into force in accordance with article XIII

(d) Denunciations received in accordance with article XIV ;

(e) The abrogation of the Convention in accordance with article XV ;

(f) Notifications received in accordance with article XVI.

ARTICLE XVIII

The original of the present Convention shall be deposited in the archives of the United Nations.

A certified copy of the Convention shall be transmitted to each Member of the United Nations and to each of the non-member States contemplated in article XI.

ARTICLE XIX

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the United Nations on the date of its coming into force.

ประเทศไทยตามอนุสัญญาฉบับนี้ประกอบด้วยประเทศดังต่อไปนี้

<u>ประเทศภาคี</u>	<u>วันที่ลงนาม</u>	<u>วันที่มอบสัตยาบันแล้วหรือภาคยานุวัติแล้ว</u>
1. อีพกานีสถาน		22 มีนาคม 1956 (ก)
2. แอลมาเนีย		12 พฤษภาคม 1955 (ก)
3. แอลจีเรีย		31 ตุลาคม 1963 (ก)
4. ออสเตรเลีย	11 ธันวาคม 1948	8 กรกฎาคม 1949
5. อาร์เจนตินา		5 มิถุนายน 1956 (ก)
6. ออสเตรเลีย		19 มีนาคม 1958 (ก)

<u>ประเทศภาคี</u>	<u>วันที่ลงนาม</u>	<u>วันที่มีผลบังคับใช้</u>
7. บารามัส		5 สิงหาคม 1975 (ล)
8. บาร์บาโดส		14 มกราคม 1980 (ภ)
9. เบลเยียม	12 ธันวาคม 1949	5 กันยายน 1951
10. โบลิเวีย	11 ธันวาคม 1948	
11. บราซิล	11 ธันวาคม 1948	15 เมษายน 1952
12. บัลแกเรีย		21 กรกฎาคม 1950 (ภ)
13. เบอร์กินา ฟาโซ		14 กันยายน 1965 (ภ)
14. พม่า	30 ธันวาคม 1949	14 มีนาคม 1956
15. โบลิเวีย	16 ธันวาคม 1949	11 สิงหาคม 1954
16. แคนาดา	28 พฤศจิกายน 1949	3 กันยายน 1952
17. ชิลี	11 ธันวาคม 1948	3 มิถุนายน 1953
18. จีน	20 กรกฎาคม 1949	18 เมษายน 1983
19. โคลัมเบีย	12 สิงหาคม 1949	27 ตุลาคม 1959
20. คอสตาริกา		14 ตุลาคม 1950 (ภ)
21. คิวบา	28 ธันวาคม 1949	4 มีนาคม 1953
22. ไชปรัส		29 มีนาคม 1982 (ภ)
23. เชคโกสโลวาเกีย	28 ธันวาคม 1949	21 ธันวาคม 1950
24. กัมพูชาประชาธิปไตย		14 ตุลาคม 1950 (ภ)
25. เคนซาร์ค	28 กันยายน 1949	15 มิถุนายน 1951
26. สาธารณรัฐโดมินิกัน	11 ธันวาคม 1948	
27. เอกวาดอร์	11 ธันวาคม 1948	21 ธันวาคม 1949
28. อียิปต์	12 ธันวาคม 1948	8 กุมภาพันธ์ 1952
29. เอลซัลวาดอร์	27 สิงหาคม 1949	28 กันยายน 1950
30. เอลโดเบีย	11 ธันวาคม 1948	1 กรกฎาคม 1949
31. ฟิลิปปินส์		11 มกราคม 1973 (ล)

<u>ประเทศภาคี</u>	<u>วันที่ลงนาม</u>	<u>วันที่มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติลาว</u>
32. ฟินแลนด์		18 ธันวาคม 1959 (ก)
33. ฝรั่งเศส	11 ธันวาคม 1948	14 ตุลาคม 1950
34. กาบอง		21 มกราคม 1983 (ก)
35. แคมเบีย		29 ธันวาคม 1978 (ก)
36. สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน		27 มีนาคม 1973 (ก)
37. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน		24 พฤศจิกายน 1954 (ก)
38. กาน่า		24 ธันวาคม 1958 (ก)
39. กรีซ	29 ธันวาคม 1949	8 ธันวาคม 1954
40. กัวเตมาลา	22 มิถุนายน 1949	13 มกราคม 1950
41. ไชติ	11 ธันวาคม 1948	14 ตุลาคม 1950
42. ฮอนดูรัส	22 สิงหาคม 1949	5 มีนาคม 1952
43. อินเดีย	29 พฤศจิกายน 1949	27 สิงหาคม 1959
44. อิหร่าน	8 ธันวาคม 1949	14 สิงหาคม 1956
45. ไออร์แลนด์		22 มิถุนายน 1976 (ก)
46. อิตาลี		7 มกราคม 1952 (ก)
47. ไอซ์แลนด์	14 เมษายน 1949	29 สิงหาคม 1949
48. อิรัก		20 มกราคม 1959 (ก)
49. อิสราเอล	17 สิงหาคม 1949	9 มีนาคม 1950
50. อิตาลี		4 มิถุนายน 1952 (ก)
51. จาไมกา		23 กันยายน 1968 (ก)
52. จอร์แดน		3 สิงหาคม 1950 (ก)
53. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว		8 ธันวาคม 1950 (ก)
54. เลบานอน	30 ธันวาคม 1949	17 ธันวาคม 1953

ประเทศภาคี

วันที่ลงนาม

วันที่มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร

55. เลโซโท

56. ลิเบีย

57. ลักซัมเบอร์ก

58. มัลดีเวส

59. มาลี

60. เม็กซิโก

61. โมร็อกโก

62. มองโกเลีย

63. มอริออคโค

64. โมซัมบิก

65. เนปาล

66. เนเธอร์แลนด์

67. นิวซีแลนด์

68. นิกاراกัว

69. นอร์เวย์

70. ปากีสถาน

71. ปานามา

72. ปารากวัย

73. เปรู

74. โรมาเนีย

75. สเปน

76. สวิตเซอร์แลนด์

77. สาธารณรัฐเกาหลี

78. ไต้หวัน

79. เวียดนาม

11 ธันวาคม 1948

14 ธันวาคม 1948

25 พฤศจิกายน 1949

11 ธันวาคม 1948

11 ธันวาคม 1948

11 ธันวาคม 1948

11 ธันวาคม 1948

11 ธันวาคม 1948

11 ธันวาคม 1948

29 พฤศจิกายน 1974 (ก)

9 มิถุนายน 1950

7 ตุลาคม 1961 (ก)

24 สิงหาคม 1984 (ก)

16 กรกฎาคม 1974 (ก)

22 กรกฎาคม 1952

30 มีนาคม 1950 (ก)

5 มกราคม 1967 (ก)

24 มกราคม 1958 (ก)

18 สิงหาคม 1983 (ก)

17 มกราคม 1969 (ก)

20 มิถุนายน 1966 (ก)

28 ธันวาคม 1978

29 มกราคม 1952 (ก)

22 กรกฎาคม 1942

12 ตุลาคม 1957

11 มกราคม 1950

27 มกราคม 1962 (ก)

24 กุมภาพันธ์ 1960

7 กรกฎาคม 1950

14 พฤศจิกายน 1950 (ก)

14 ตุลาคม 1950 (ก)

2 พฤศจิกายน 1950 (ก)

16 สิงหาคม 1975 (ก)

ประเทศภาคี

วันที่ลงนาม

วันที่มีผลตั้งยวกันสารหรืออากาศยานวัดลาร

80. เซนต์วินเซนต์และ กรินาดีน		9 พฤศจิกายน 1981 (ก)
81. ซาอุดีอาระเบีย		13 กรกฎาคม 1950 (ก)
82. เซนีกัล		4 สิงหาคม 1983 (ก)
83. ลเบเน		13 กันยายน 1968 (ก)
84. ศรีลังกา		12 ตุลาคม 1950 (ก)
85. ลวีเตน	30 ธันวาคม 1949	27 พฤษภาคม 1952
86. สาธารณรัฐอาหรับ ซีเรีย		25 มิถุนายน 1985 (ก)
87. โตเน		24 พฤษภาคม 1984 (ก)
88. โตนกา		16 กุมภาพันธ์ 1972 (ก)
88. ตูนิเซีย		29 พฤศจิกายน 1956 (ก)
90. ตุรกี		31 กรกฎาคม 1950 (ก)
91. ยูเครนเนียน	16 ธันวาคม 1949	15 พฤศจิกายน 1954
92. สหภาพสาธารณรัฐ สังคมนิยมโซเวียต	16 ธันวาคม 1949	3 พฤศจิกายน 1954
93. สหราชอาณาจักร		30 มกราคม 1970 (ก)

รวมประเทศภาคีสมาชิก 93 ประเทศ

สถาบันวิจัยสิทธิ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎบัตรสหประชาชาติ

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

WE THE PEOPLES OF THE UNITED NATIONS DETERMINED

บรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติ

มีเจตจำนง

ที่จะช่วยชนรุ่นหลังให้พ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิบัติอย่างสุดจะพรรณนามาสู่มนุษยชาติในชั่วชีวิตของเราถึงสองครั้งแล้ว และ

ที่จะยืนยันความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชนอันเป็นหลักการ ในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษย์บุคคล ในสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรี และของประชาชาติใหญ่และเล็ก และ

ที่จะสถาปนาภาพการณ์อันจะธำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม และความเคารพต่อข้อผูกพันทั้งหลายอันเกิดจากสนธิสัญญาและที่มั่นอื่น ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ และ

ที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคม และมาตรฐานแห่งชีวิตอันดียิ่งขึ้นในอิสรภาพที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

เพื่อจุดหมายปลายทางเหล่านี้

ที่จะปฏิบัติการผ่อนสั้นผ่อนยาว และดำรงชีวิตอยู่ด้วยกันในสันติภาพเยี่ยงเพื่อนบ้านที่ดี และ

ที่จะรวมกำลังของเราเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และ

ที่จะให้ความแน่นอนใจว่าจะไม่มีการใช้กำลังอาวุธ นอกจากเพื่อประโยชน์ร่วมกัน โดยการยอมรับหลักการและวิธีการที่ดั่งนั้น และที่จะใช้จักรกลระหว่างประเทศ สำหรับส่งเสริมความรุดหน้าในทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนทั้งปวง

ได้ลงมติที่จะผสมผสานความพยายามของเรา

วันที่จะให้สำเร็จผลตามความมุ่งหมายเหล่านี้

โดยนัยนี้ รัฐบาลของเราโดยลำดับจึงได้ตกลงกันตามกฎบัตรสหประชาชาติฉบับปัจจุบัน โดยทางผู้แทนที่มาประชุมกันในนครซานฟรานซิสโก ซึ่งได้แสดงหนังสือมอบอำนาจเต็มของตนอันได้ตรวจแล้วว่า เป็นไปตามแบบที่ตีและถูกต้อง และ ณ ที่นี้จึงสถาปนาองค์การระหว่างประเทศขึ้น เรียกว่า สหประชาชาติ

To save succeeding generations from the scourge of war, which twice in our lifetime has brought untold sorrow to mankind, and to reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women, and of nations large and small, and to establish conditions under which justice and respect for the obligations arising from treaties and other sources of international law can be maintained, and to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

AND FOR THESE ENDS

to practice tolerance and live together in peace with one another as good neighbours, and

to unite our strength to maintain international peace and security, and

to ensure, by the acceptance of principles and the institution of methods, that armed force shall not be used, save in the common interest, and

to employ international machinery for the promotion of the economic and social advancement of all peoples.

HAVE RESOLVED TO COMBINE OUR EFFORTS TO ACCOMPLISH THESE AIMS

Accordingly, our respective Governments, through representatives assembled in the city of San Francisco, who have exhibited their full powers found to be in good and due form, have agreed to the present Charter of the United Nations and do hereby establish an international organization to be known as the United Nations.

CHAPTER I PURPOSES AND PRINCIPLES

Article 1

The Purposes of the United Nations are:

1. To maintain international peace and security, and to that end: to take effective collective measures for the prevention and removal of threats to the peace, and for the suppression of acts of aggression or other breaches of the peace, and to bring about by peaceful means, and in conformity with the principles of justice and international law, adjustment or settlement of international

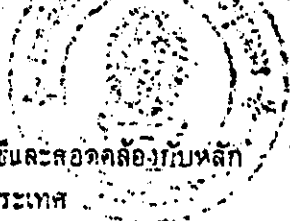
หมวดที่ 1

ความมุ่งประสงค์และหลักการ

ข้อ 1

ความมุ่งประสงค์ของสหประชาชาติ คือ

1. เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และจุดมุ่งหมายปลายทางนั้น จะได้ดำเนินมาตรการร่วมกันอันมีผลจริงจังในการป้องกันและการขจัดอุปสรรคการคุกคามต่อสันติภาพ และเพื่อปราบปรามการกระทำที่ก้าวร้าวหรือการละเมิดอื่น ๆ ต่อสันติภาพ และนำซึ่งการแก้ไข หรือระงับกรณีพิพาทหรือสถานการณ์ระหว่างประเทศ

อันอาจนำไปสู่การละเมิดสันติภาพ โดยสันติวิธีและสอดคล้องกับหลักการแห่งความยุติธรรมและกฎหมายระหว่างประเทศ

2. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันมิตรระหว่างประชาชาติทั้งหลาย โดยยึดการเคารพต่อหลักการแห่งสิทธิเท่าเทียมกันและการกำหนดเจตจำนงของตนเองแห่งประชาชนทั้งหลายเป็นมูลฐาน และจะดำเนินมาตรการอื่น ๆ อันเหมาะสมเพื่อเป็นกำลังแก่สันติภาพสากล

3. เพื่อให้บรรลุถึงการร่วมมือระหว่างประเทศ ในอันที่จะแก้ปัญหาระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือมนุษยธรรม และในการส่งเสริมและสนับสนุนการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และถือสิทธิภพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา และ

4. เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับประสานการดำเนินการของประชาชาติทั้งหลายให้กลมกลืนกัน ในอันที่จะบรรลุจุดหมายปลายทางร่วมกันเหล่านี้

ข้อ 2

เพื่อบรรลุตามความมุ่งประสงค์ดังกล่าวในข้อ 1 องค์การฯ และสมาชิกขององค์การฯ จะดำเนินการโดยสอดคล้องกับหลักการดังต่อไปนี้

1. องค์การฯ ยึดหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยของสมาชิกทั้งปวงเป็นมูลฐาน

2. เพื่อทำความแน่ใจให้แก่สมาชิกทั้งปวงในสิทธิและผลประโยชน์อันพึงได้รับจากสมาชิกภาพ สมาชิกทั้งปวงจะต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันซึ่งตนยอมรับตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันโดยสุจริตใจ

3. สมาชิกทั้งปวงจะต้องระงับกรณีพิพาทระหว่างประเทศของตนโดยสันติวิธี ในลักษณะการเช่นที่จะไม่เป็นอันตรายแก่สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และความยุติธรรม

4. ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สมาชิกทั้งปวงจะต้องละเว้นการคุกคาม หรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งอาณาเขต หรือเอกราชทางการเมืองของรัฐใด ๆ หรือการกระทำในลักษณะการอื่นใดที่ไม่สอดคล้องกับความมุ่งประสงค์ของสหประชาชาติ

5. สมาชิกทั้งปวงจะต้องให้ความช่วยเหลือทุกประการแก่สหประชาชาติในการกระทำใด ๆ ที่ดำเนินไปตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และจะต้องละเว้นการให้ความช่วยเหลือแก่รัฐใด ๆ ที่กำลังถูกสหประชาชาติดำเนินการป้องกันหรือบังคับอยู่

6. องค์การฯ จะต้องให้ความแน่นอนใจว่า รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติจะปฏิบัติโดยสอดคล้องกับหลักการเหล่านี้เท่าที่จำเป็นเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

7. ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันจะให้อำนาจแก่สหประชาชาติเข้าแทรกแซง ในเรื่องซึ่งโดยสาระสำคัญแล้วตกอยู่ในเขตอำนาจภายในของรัฐใด ๆ หรือจะเรียกให้สมาชิกเสนอเรื่องเช่นว่าเพื่อการระงับตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน แต่หลักการนี้จะต้องไม่กระทบกระเทือนต่อการใช้มาตรการบังคับตามหมวดที่ 7

disputes or situations which might lead to a breach of the peace;

2. To develop friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, and to take other appropriate measures to strengthen universal peace;

3. To achieve international co-operation in solving international problems of an economic, social, cultural, or humanitarian character, and in promoting and encouraging respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion; and

4. To be a centre for harmonizing the actions of nations in the attainment of these common ends.

Article 2

The Organization and its Members, in pursuit of the Purposes stated in Article I, shall act in accordance with the following Principles.

1. The Organization is based on the principle of the sovereign equality of all Members.

2. All Members, in order to ensure to all of them the rights and benefits resulting from membership, shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with the present Charter.

3. All Members shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice, are not endangered.

4. All Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations.

5. All Members shall give the United Nations every assistance in any action it takes in accordance with the present Charter, and shall refrain from giving assistance to any state against which the United Nations is taking preventive or enforcement action.

6. The Organization shall ensure that states which are not Members of the United Nations act in accordance with these Principles so far as may be necessary for the maintenance of international peace and security.

7. Nothing contained in the present Charter shall authorize the United Nations to intervene in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any state, or shall require the Members to submit such matters to settlement under the present Charter; but this principle shall not prejudice the application of enforcement measures under Chapter VII.

CHAPTER II

MEMBERSHIP

Article 3

The original Members of the United Nations shall be the states which, having participated in the United Nations Conference on International Organization at San Francisco, or having previously signed the Declaration by United Nations of 1 January 1942, sign the present Charter and ratify it in accordance with Article 110.

Article 4

1. Membership in the United Nations is open to all other peace-loving states which accept the obligations contained in the present Charter and, in the judgment of the Organization, are able and willing to carry out these obligations.

2. The admission of any such state to membership in the United Nations will be effected by a decision of the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 5

A Member of the United Nations against which preventive or enforcement action has been taken by the Security Council may be suspended from the exercise of the rights and privileges of membership by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. The exercise of these rights and privileges may be restored by the Security Council.

Article 6

A Member of the United Nations which has persistently violated the Principles contained in the present Charter may be expelled from the Organization by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

CHAPTER III

ORGANS

Article 7

1. There are established as the principal organs of the United Nations: a General Assembly, a Security Council, an Economic and Social Council, a Trusteeship Council, an International Court of Justice, and a Secretariat.

2. Such subsidiary organs as may be found necessary may be established in accordance with the present Charter.

Article 8

The United Nations shall place no restrictions on the eligibility of men and women to participate in any capacity and under conditions of equality in its principal and subsidiary organs.

หมวดที่ 2

สมาชิกภาพ

ข้อ 3

สมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติ ได้แก่รัฐซึ่งลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบันและให้สัตยาบันตามข้อ 110 โดยได้เข้าร่วมในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยองค์การระหว่างประเทศที่ซานฟรานซิสโก หรือตกลงนามไว้ก่อนในปฏิญญาโดยสหประชาชาติ ลงวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1942 แล้ว

ข้อ 4

1. สมาชิกภาพแห่งสหประชาชาติ เปิดให้แก่รัฐที่รักษสันติภาพซึ่งปรองซึ่งยอมรับข้อผูกพันที่มีอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และในการวินิจฉัยขององค์การฯ เห็นว่ามีความสามารถและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันเหล่านี้

2. การรับรัฐใด ๆ เช่นว่านั้นเข้าเป็นสมาชิกของสหประชาชาติจะเป็นผลก็แต่โดยมติของสมัชชาฯ ตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

ข้อ 5

สมาชิกของสหประชาชาติที่ได้ถูกคณะมนตรีความมั่นคงดำเนินการในทางบงกชหรือบังคับ อาจถูกสมัชชาฯสั่งงดใช้สิทธิและเอกสิทธิ์แห่งสมาชิกภาพได้ตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงอาจคืนการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์เหล่านี้ให้ได้

ข้อ 6

สมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งได้ละเมิดหลักการอันมีอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันอยู่เป็นเนืองนิจ อาจถูกขับไล่ออกจากองค์การฯ โดยสมัชชาฯ ตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

หมวดที่ 3

องค์การ

ข้อ 7

1. องค์การสำคัญของสหประชาชาติที่ได้สถาปนาขึ้น มีสมัชชาฯ คณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม คณะมนตรีภาวะทรัสตี ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และสำนักเลขาธิการ

2. องค์การย่อยอาจสถาปนาขึ้นได้ตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันตามความจำเป็น

ข้อ 8

สหประชาชาติจะไม่วางข้อจำกัดในการรับบุรุษและสตรี เข้าไว้ในองค์การสำคัญ และองค์การย่อยของสหประชาชาติไม่ว่าในฐานะใด ๆ และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขแห่งความเสมอภาค

หมวดที่ 4
สมัชชา

องค์ประกอบ

ข้อ 9

1. สมัชชาจะต้องประกอบด้วยสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ
2. สมาชิกแต่ละประเทศจะมีผู้แทนในสมัชชาได้ไม่มากกว่าห้าคน

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ 10

สมัชชาอาจอภิปรายปัญหาใด ๆ หรือเรื่องใด ๆ ภายในขอบข่ายแห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน หรือที่เกี่ยวข้องไปถึงอำนาจและหน้าที่ขององค์กรใด ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันได้ และอาจทำคำแนะนำไปยังสมาชิกของสหประชาชาติ หรือคณะมนตรีความมั่นคง หรือทั้งสองแห่ง ในปัญหาหรือเรื่องราวใด ๆ เช่นว่านั้นได้ เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 12

ข้อ 11

1. สมัชชาอาจพิจารณาหลักการทั่วไปแห่งความร่วมมือ ในการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งหลักการควบคุมการลดอาวุธและการควบคุมกำลังอาวุธ และอาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับหลักการเช่นว่าไปยังสมาชิก หรือคณะมนตรีความมั่นคง หรือทั้งสองแห่งก็ได้

2. สมัชชาอาจอภิปรายปัญหาใด ๆ เกี่ยวกับการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ อันได้เสนอต่อสมัชชาโดยสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติ หรือโดยคณะมนตรีความมั่นคง หรือโดยรัฐที่มีใช้สมาชิกของสหประชาชาติตามข้อ 35 วรรค 2 และ เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 12 อาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาใด ๆ เช่นว่านั้นไปยังรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะมนตรีความมั่นคง หรือทั้งสองแห่งก็ได้ สมัชชาจะต้องส่งปัญหาใด ๆ เช่นว่า ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการไปยังคณะมนตรีความมั่นคงจะเป็นก่อนหรือหลังการอภิปรายก็ได้

3. สมัชชาอาจแจ้งให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบสถานการณ์ซึ่งน่าจะเป็นอันตรายต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศได้

4. อำนาจของสมัชชาตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้จะต้องไม่จำกัดขอบข่ายทั่วไปของข้อ 10

CHAPTER IV
THE GENERAL ASSEMBLY

composition

Article 9

1. The General Assembly shall consist of all the Members of the United Nations.
2. Each Member shall have not more than five representatives in the General Assembly.

Functions and Powers

Article 10

The General Assembly may discuss any questions or any matters within the scope of the present Charter or relating to the powers and functions of any organs provided for in the present Charter and, except as provided in Article 12, may make recommendations to the Members of the United Nations or to the Security Council or to both on any such questions or matters.

Article 11

1. The General Assembly may consider the general principles of co-operation in the maintenance of international peace and security, including the principles governing disarmament and the regulation of armaments, and may make recommendations with regard to such principles to the Members or to the Security Council or to both.

2. The General Assembly may discuss any questions relating to the maintenance of international peace and security brought before it by any Member of the United Nations, or by the Security Council, or by a state which is not a Member of the United Nations in accordance with Article 35, paragraph 2, and, except as provided in Article 12, may make recommendations with regard to any such questions to the state or states concerned or to the Security Council or to both. Any such question on which action is necessary shall be referred to the Security Council by the General Assembly either before or after discussion.

3. The General Assembly may call the attention of the Security Council to situations which are likely to endanger international peace and security.

4. The powers of the General Assembly set forth in this Article shall not limit the general scope of Article 10.

กรณี
ปัจจุ
หรือ
แจ้งใ
ไว้ซึ่ง
กำลัง
ของส
ที่คณะ
ประส
เรื่องที
การเพ
เสียแก่
ทั้งหล
บัตร
ประชา
พิเศษ
เกี่ยวกับ
การไป
สหประ

ข้อ 12

1. ในขณะที่คณะมนตรีความมั่นคงกำลังปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับ
กรณีพิพาทหรือสถานการณ์ใด ๆ อันไม่เกี่ยวข้องตามกฎบัตรฉบับ
ปัจจุบันอยู่นั้น สมัชชาจะต้องไม่ทำคำแนะนำใด ๆ เกี่ยวกับกรณีพิพาท
หรือสถานการณ์นั้น นอกจากคณะมนตรีความมั่นคงจะร้องขอ

2. โดยความยินยอมของคณะมนตรีความมั่นคง เลขาธิการจะต้อง
แจ้งให้สมัชชาทราบทุกสมัยประชุมที่เรื่องราวใด ๆ เกี่ยวกับการดำรง
ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคง
กำลังดำเนินการอยู่ และในทำนองเดียวกัน จะต้องแจ้งสมัชชาหรือสมาชิก
องค์สหประชาชาติในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งในสมัยประชุมให้ทราบในทันที
ที่คณะมนตรีความมั่นคงหยุดดำเนินการในเรื่องเช่นนั้น

ข้อ 13

1. สมัชชาจะต้องริเริ่มการศึกษาและทำคำแนะนำเพื่อความมุ่ง
ประสงค์ในการ

- ก. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการเมือง และ
สนับสนุนพัฒนาการที่ก้าวหน้าของกฎหมายระหว่างประเทศ
และการประมวลกฎหมาย
- ข. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม
วัฒนธรรม การศึกษาและอนามัย และช่วยเหลือให้ได้รับ
สิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักการสำหรับทุกคนโดย
ไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

2. ความรับผิดชอบ หน้าที่ และอำนาจต่อไปของสมัชชาเกี่ยวกับ
ข้อที่ระบุไว้ในวรรค 1 (ข) ข้างต้น ได้กำหนดไว้ในหมวดที่ 9 และ 10

ข้อ 14

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 12 สมัชชาอาจแนะนำมาตรการ
เพื่อการปรับปรุงสถานการณ์ใด ๆ โดยสันติ เมื่อเห็นว่าน่าจะเสื่อม
เสียแก่สวัสดิการทั่วไป หรือความดีความงามอันมีมิตรระหว่างประชาชาติ
ทั้งหลาย รวมทั้งสถานการณ์ซึ่งเป็นผลจากการละเมิดบทบัญญัติของกฎ
บัตรฉบับปัจจุบัน อันได้กำหนดความมุ่งประสงค์และหลักการของสห
ประชาชาติไว้ ทั้งนี้โดยมีต้องคำนึงถึงแห่งกำหนด

ข้อ 15

- 1. สมัชชาจะต้องรับและพิจารณารายงานประจำปีและรายงาน
พิเศษจากคณะมนตรีความมั่นคง รายงานเหล่านี้จะต้องรวมรายละเอียด
เกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ที่คณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยหรือดำเนิน
การไปเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
- 2. สมัชชาจะต้องรับและพิจารณารายงานจากองค์กรอื่น ๆ ของ
สหประชาชาติ

Article 12

1. While the Security Council is exer-
cising in respect of any dispute or situation
the functions assigned to it in the present
Charter, the General Assembly shall not
make any recommendation with regard to
that dispute or situation unless the Security
Council so requests.

2. The Secretary-General, with the
consent of The Security Council, shall notify
the General Assembly at each session of any
matters relative to the maintenance of inter-
national peace and security which are being
dealt with by the Security Council and shall
similarly notify the General Assembly, or the
Members of the United Nations, if the
General Assembly is not in session, imme-
diately the Security Council ceases to deal
with such matters.

Article 13

1. The General Assembly shall initiate
Studies and make recommendations for the
purpose of:

- a. promoting international co-
operation in the political field and encourag-
ing the progressive development of interna-
tional law and its codification;
- b. promoting international co-
operation in the economic, social, cultural,
educational, and health fields, and assisting
in the realization of human rights and fun-
damental freedoms for all without distinction
as to race, sex, language, or religion.

2. The further responsibilities, func-
tions and powers of the General Assembly
with respect to matters mentioned in
paragraph 1(b) above are set forth in Chap-
ters IX and X.

Article 14

Subject to the provisions of Article 12,
the General Assembly may recommend mea-
sures for the peaceful adjustment of any
situation, regardless of origin, which it deems
likely to impair the general welfare or friendly
relations among nations, including situations
resulting from a violation of the provisions of
the present Charter setting forth the Purposes
and Principles of the United Nations.

Article 15

1. The General Assembly shall receive
and consider annual and special reports from
the Security Council; these reports shall in-
clude an account of the measures that the
Security Council has decided upon or taken
to maintain international peace and security

2. The General Assembly shall receive
and consider reports from the other organs of
the United Nations.

สมัชชาจะต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศซึ่งได้รับมอบหมายตามหมวดที่ 12 และ 13 รวมทั้งเกี่ยวกับความเห็นชอบเรื่องความตกลงภาวะทรัสตีสำหรับดินแดนที่มีได้กำหนดว่าเป็นเขตยุทธศาสตร์

The General Assembly shall perform such functions with respect to the international trusteeship system as are assigned to it under Chapters XII and XIII, including the approval of the trusteeship agreements for areas not designated as strategic.

1. The General Assembly shall consider and approve the budget of the Organization.

2. The expenses of the Organization shall be borne by the Members as apportioned by the General Assembly.

3. The General Assembly shall consider and approve any financial and budgetary arrangements with specialized agencies referred to in Article 57 and shall examine the administrative budgets of such specialized agencies with a view to making recommendations to the agencies concerned.

1. Each member of the General Assembly shall have one vote.

2. Decisions of the General Assembly on important questions shall be made by a two-thirds majority of the members present and voting. These questions shall include: recommendations with respect to the maintenance of international peace and security, the election of the non-permanent members of the Security Council, the election of the members of the Economic and Social Council, the election of members of the Trusteeship Council in accordance with paragraph 1(c) of Article 86, the admission of new Members to the United Nations, the suspension of the rights and privileges of membership, the expulsion of Members, questions relating to the operation of the trusteeship system, and budgetary questions.

3. Decisions on other questions, including the determination of additional categories of questions to be decided by a two-thirds majority, shall be made by a majority of the members present and voting.

A Member of the United Nations which is in arrears in the payment of its financial contributions to the Organization shall have no vote in the General Assembly if the amount of its arrears equals or exceeds the amount of the contributions due from it for the preceding two full years. The General Assembly may, nevertheless, permit such a Member to vote if it is satisfied that the failure to pay is due to conditions beyond the control of the Member.

1. สมัชชาจะต้องพิจารณาและให้ความเห็นชอบแก่งบประมาณขององค์การฯ

2. สมาชิกจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายขององค์การฯ ตามส่วนที่สมัชชาได้กำหนดให้

3. สมัชชาจะต้องพิจารณาและให้ความเห็นชอบแก่อัตถงลโง่ ๆ ทางการเงินและงบประมาณกับทบวงการชำนัญพิเศษดังกล่าวไว้ในข้อ 57 และจะต้องตรวจสอบงบประมาณด้านบริหารของทบวงการชำนัญพิเศษดังกล่าว เพื่อที่จะทำคำแนะนำต่อทบวงการที่เกี่ยวข้อง

การลงคะแนนเสียง

1. สมาชิกแต่ละประเทศของสมัชชาจะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน

2. คำวินิจฉัยของสมัชชาในปัญหาสำคัญ ๆ จะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากสองในสามของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง ปัญหาเหล่านี้จะต้องรวมคำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การเลือกตั้งสมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคง การเลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม การเลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีภาวะทรัสตีตามวรรค 1 (ค) ของข้อ 86 การรับสมาชิกใหม่ของสหประชาชาติ การงดใช้สิทธิ์และเอกสิทธิ์แห่งสมาชิกภาพ การขับไล่สมาชิก ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของระบบภาวะทรัสตี และปัญหางบประมาณ

3. คำวินิจฉัยปัญหาอื่น ๆ รวมทั้งการกำหนดประเภทแห่งปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยด้วยเสียงข้างมากสองในสามเพิ่มเติม นั้น จะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

สมาชิกของสหประชาชาติที่ค้างชำระเงินค่าบำรุงแก่องค์การฯ ย่อมไม่มีสิทธิ์ลงคะแนนเสียงในสมัชชา ถ้าจำนวนเงินค้างชำระเท่าหรือมากกว่าจำนวนเงินค่าบำรุงที่ถึงกำหนดชำระสำหรับสองปีเต็มที่ล่วงมา อย่างไรก็ตาม สมัชชาอาจอนุญาตให้สมาชิกเช่นว่านั้นลงคะแนนเสียงได้ ถ้าทำให้เป็นที่พอใจได้ว่า การไม่ชำระนั้นเนื่องมาจากภาวะอันอยู่นอกเหนือการควบคุมของสมาชิกนั้น

วิธีดำเนินการ
สมาชิก
ตามคำ
ของส
เลือก
ปฏิบัติ
องค์ป
ประช
รัฐสัง
และส
สมัชช
สมาชิก
ในประ
ชำระใ
สังกัด
อย่างเ
ตั้งมีก
หลังจา
ประเทศ
เลือกใ
ไม่มีสิ
หนึ่งค

วาระการประชุม ข้อ 20

สมัชชาจะต้องประชุมกันในสมัยประชุมสามัญประจำปี และในสมัยประชุมพิเศษเช่นโอกาสที่จำเป็น โดยวิธีการจะเรียกประชุมสมัยพิเศษตามคำร้องขอของคณะมนตรีความมั่นคง หรือของสมาชิกเสียงข้างมากของสหประชาชาติ

ข้อ 21

สมัชชาจะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง ทั้งจะเลือกตั้งประธานสมัชชาสำหรับแต่ละสมัยประชุมด้วย

ข้อ 22

สมัชชาอาจสถาปนาองค์กรย่อยเช่นที่เห็นจำเป็น สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนก็ได้

หมวดที่ 5

คณะมนตรีความมั่นคง

องค์ประกอบ

ข้อ 23

1. คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติสิบห้าประเทศ สาธารณรัฐจีน ฝรั่งเศส สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และสหรัฐอเมริกา จะเป็นสมาชิกประจำของคณะมนตรีความมั่นคง สมัชชาจะต้องเลือกตั้งสมาชิกอื่นของสหประชาชาติอีกสิบประเทศ เป็นสมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคง ทั้งนี้จะต้องคำนึงเป็นพิเศษในประการแรกถึงส่วนเกื้อกูลของสมาชิกของสหประชาชาติ ต่อการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และความมุ่งประสงค์อื่น ๆ ขององค์การฯ และทั้งการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมอีกด้วย

2. สมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคงจะต้องได้รับเลือกตั้งมีกำหนดเวลาสองปี ในการเลือกตั้งครั้งแรกของสมาชิกไม่ประจำ หลังจากการเพิ่มจำนวนสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงจากสิบเอ็ดประเทศเป็นสิบห้าประเทศ สมาชิกสองในสี่ประเทศที่เพิ่มขึ้นจะได้รับเลือกให้อยู่ในตำแหน่งมีกำหนดเวลาหนึ่งปี สมาชิกที่กำลังพ้นตำแหน่งไม่มีสิทธิ์เข้ารับเลือกตั้งซ้ำโดยทันที

3. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีความมั่นคงจะมีผู้แทนได้หนึ่งคน

Procedure

Article 20

The General Assembly shall meet in regular annual sessions and in such special sessions as occasion may require. Special sessions shall be convoked by the Secretary-General at the request of the Security Council or of a majority of the Members of the United Nations.

Article 21

The General Assembly shall adopt its own rules of procedure. It shall elect its President for each session.

Article 22

The General Assembly may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its function.

CHAPTER V. THE SECURITY COUNCIL

Composition

Article 23

1. The Security Council shall consist of fifteen Members of the United Nations. The Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America shall be permanent members of the Security Council. The General Assembly shall elect ten other Members of the United Nations to be non-permanent members of the Security Council, due regard being specially paid, in the first instance to the contribution of Members of the United Nations to the maintenance of international peace and security and to the other purposes of the Organization, and also to equitable geographical distribution.

2. The non-permanent members of the Security Council shall be elected for a term of two years. In the first election of the non-permanent members after the increase of the membership of the Security Council from eleven to fifteen, two of the four additional members shall be chosen for a term of one year. A retiring member shall not be eligible for immediate re-election.

3. Each member of the Security Council shall have one representative.

ข้อ 24

1. เพื่อประกันการดำเนินการของสหประชาชาติอย่างทันที่และมีประสิทธิผล สมัชชาของสหประชาชาติจึงมอบความรับผิดชอบไว้สำหรับภารกิจอันสำคัญยิ่งซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศให้แก่คณะมนตรีความมั่นคง และตกลงว่าในการปฏิบัติหน้าที่ของตนตามความรับผิดชอบนี้ คณะมนตรีความมั่นคงกระทำในนามของสมัชชา

2. ในการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องกระทำตามความมุ่งประสงค์และหลักการของสหประชาชาติ อำนาจเฉพาะที่มอบให้คณะมนตรีความมั่นคงสำหรับการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ได้กำหนดไว้ในหมวดที่ 6, 7, 8 และ 12

3. คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องเสนอรายงานประจำปี และรายงานพิเศษเมื่อจำเป็นต่อสมัชชา เพื่อการพิจารณา

ข้อ 25

สมัชชาของสหประชาชาติตกลงยอมรับและปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน

ข้อ 26

เพื่อส่งเสริมการสถาปนา และการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยการคุ้มครองทรัพยากรทางมนุษยชนและทางเศรษฐกิจของโลกมาใช้เพื่อเป็นกำลังอาวุธให้น้อยที่สุด คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องรับผิดชอบในการกำหนดแผนซึ่งจะเสนอต่อสมัชชาของสหประชาชาติเพื่อการสถาปนาระบบอันหนึ่ง สำหรับการควบคุมกำลังอาวุธ ทั้งนี้ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร ตามที่ระบุไว้ในข้อ 47

การลงคะแนนเสียง

ข้อ 27

1. สมัชชาแต่ละประเทศของคณะมนตรีความมั่นคงจะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน

2. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคง ในเรื่องวิธีดำเนินการ จะต้องกระทำโดยคะแนนเสียงเห็นชอบของสมาชิกแก่ประเทศ

3. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงในเรื่องอื่นทั้งหมด จะต้องกระทำโดยคะแนนเสียงเห็นชอบของสมาชิกแก่ประเทศ ซึ่งรวมคะแนนเสียงเห็นพ้องกันของบรรดาสมาชิกประจำอยู่ด้วย โดยมีเงื่อนไขว่าในคำวินิจฉัยตามหมวดที่ 6 และตามวรรค 3 ของข้อ 52 ผู้เป็นฝ่ายหนึ่งในกรณีพิพาทจะต้องงดเว้นจากการลงคะแนนเสียง

Article 24

1. In order to ensure prompt and effective action by the United Nations, its Members confer on the Security Council primary responsibility for the maintenance of international peace and security, and agree that in carrying out its duties under this responsibility the Security Council acts on their behalf.

2. In discharging these duties the Security Council shall act in accordance with the Purposes and Principles of the United Nations. The specific powers granted to the Security Council for the discharge of these duties are laid down in Chapters VI, VII, VIII and XII.

3. The Security Council shall submit annual and, when necessary, special reports to the General Assembly for its consideration.

Article 25

The Members of the United Nations agree to accept and carry out the decisions of the Security Council in accordance with the present Charter.

Article 26

In order to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources, the Security Council shall be responsible for formulating, with the assistance of the Military Staff Committee referred to in Article 47, plans to be submitted to the Members of the United Nations for the establishment of a system for the regulation of armaments.

Voting

Article 27

1. Each member of the Security Council shall have one vote.

2. Decisions of the Security Council on procedural matters shall be made by an affirmative vote of nine members.

3. Decisions of the Security Council on all other matters shall be made by an affirmative vote of nine members including the concurring votes of the permanent members provided that, in decisions under Chapter VI and under paragraph 3 of Article 52, a party to a dispute shall abstain from voting.

วิธีดำเนินการประชุม ข้อ 28

1. คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องก่อตั้งขึ้นในลักษณะที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยต่อเนื่อง เพื่อความมุ่งประสงค์นี้สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีความมั่นคง จะมีผู้แทนประจำอยู่ทุกเวลา ณ ที่ตั้งขององค์การฯ

2. คณะมนตรีความมั่นคงจะประชุมกันเป็นครั้งคราว สมาชิกแต่ละประเทศสามารถอาจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล หรือผู้แทนอื่นที่ได้กำหนดว่าเป็นพิเศษ เป็นผู้แทนของตนเข้าร่วมประชุมนั้นได้

3. คณะมนตรีความมั่นคงอาจประชุม ณ สถานที่อื่นนอกไปจากที่ตั้งขององค์การฯ หากวินิจฉัยว่าจะอำนวยความสะดวกแก่งานของตนได้ดีที่สุด

ข้อ 29

คณะมนตรีความมั่นคงอาจสถาปนาองค์กรย่อยเช่นที่เห็นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ 30

คณะมนตรีความมั่นคง จะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของคนด้วย

ข้อ 31

สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคง อาจเข้าร่วมในการอภิปรายปัญหาใด ๆ ที่จะนำมาสู่คณะมนตรีความมั่นคงได้โดยไม่มีคะแนนเสียง เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงพิจารณาว่าผลประโยชน์ของสมาชิคนั้นได้รับความกระทบกระเทือนเป็นพิเศษ

ข้อ 32

สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคง หรือรัฐใด ๆ ที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ หากตกเป็นฝ่ายหนึ่งในกรณีพิพาท ซึ่งอยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะมนตรีความมั่นคงจะต้องได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับกรณีพิพาทนั้นด้วยโดยไม่มีคะแนนเสียง คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องกำหนดเงื่อนไขเช่นที่เห็นว่ายุติธรรมสำหรับการเข้าร่วมในการอภิปรายของรัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ

Procedure

Article 28

1. The Security Council shall be so organized as to be able to function continuously. Each member of the Security Council shall for this purpose be represented at all times at the seat of the Organization.

2. The Security Council shall hold periodic meetings at which each of its members may, if it so desires, be represented by a member of the government or by some other specially designated representative.

3. The Security Council may hold meetings at such places other than the seat of the Organization as in its judgment will best facilitate its work.

Article 29

The Security Council may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its functions.

Article 30

The Security Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

Article 31

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council may participate, without vote, in the discussion of any question brought before the Security Council whenever the latter considers that the interests of that Member are specially affected.

Article 32

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council or any state which is not a Member of the United Nations, if it is a party to a dispute under consideration by the Security Council, shall be invited to participate, without vote, in the discussion relating to the dispute. The Security Council shall lay down such conditions as it deems just for the participation of a state which is not a Member of the United Nations.

หมวดที่ 6
การระงับกรณีพิพาทโดยสันติ

ข้อ 33

1. ผู้เป็นฝ่ายในกรณีพิพาทใด ๆ ซึ่งหากดำเนินอยู่ต่อไปน่าจะ
เป็นอันตรายแก่การรักษาระงับซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
ก่อนอื่นจะต้องแสวงหาทางแก้ไขโดยการเจรจา การไต่สวน การไกล่
เกลี่ย การประนีประนอม อนุญาโตตุลาการ การระงับโดยทางศาล การ
อาศัยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคหรือข้อตกลงส่วนภูมิภาค หรือสันติ
วิธีอื่นใดที่คู่กรณีจะพึงเลือก

2. เมื่อเห็นว่าจำเป็น คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องเรียกร้องให้คู่
พิพาทระงับกรณีพิพาทของตนโดยวิธีเช่นว่านั้น

ข้อ 34

คณะมนตรีความมั่นคงอาจสืบสวนกรณีพิพาทใด ๆ หรือสถาน
การณ์ใด ๆ ซึ่งอาจนำไปสู่การกระทบกระทั่งกันระหว่างประเทศ หรือ
ก่อนให้เกิดกรณีพิพาท เพื่อกำหนดลงไว้ว่าการดำเนินอยู่ต่อไปของกรณี
พิพาทหรือสถานการณ์นั้น ๆ น่าจะเป็นอันตรายแก่การรักษาระงับซึ่ง
สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศหรือไม่

ข้อ 35

1. สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติอาจนำกรณีพิพาทใด ๆ หรือ
สถานการณ์ใด ๆ อันมีลักษณะตามที่กล่าวถึงในข้อ 34 มาเสนอคณะ
มนตรีความมั่นคงหรือสมัชชาได้

2. รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติอาจนำกรณีพิพาท
ใด ๆ ซึ่งตนเป็นฝ่ายหนึ่งในกรณีพิพาทมาเสนอคณะมนตรีความมั่นคง
หรือสมัชชาได้ ถ้ารัฐนั้นยอมรับล่วงหน้าซึ่งข้อผูกพันเกี่ยวกับการระงับ
กรณีพิพาทโดยสันติตามที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน เพื่อความ
มุ่งประสงค์ในการระงับกรณีพิพาท

3. การดำเนินการพิจารณาของสมัชชา ในเรื่องที่เสนอขึ้นมา
ตามข้อนี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 11 และ 12

ข้อ 36

1. คณะมนตรีความมั่นคงอาจแนะนำวิธีดำเนินการ หรือวิธีการ
ปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสมได้ ไม่ว่าในระยะใด ๆ แห่งการพิพาทอันมี
ลักษณะตามที่กล่าวถึงในข้อ 33 หรือแห่งสถานการณ์อันมีลักษณะที่ทาง
เดียวกันนั้น

2. คณะมนตรีความมั่นคงควรพิจารณาวิธีดำเนินการใด ๆ เพื่อ
ระงับกรณีพิพาทซึ่งคู่พิพาทได้รับปฏิบัติแล้ว

3. ในการทำคำแนะนำตามข้อนี้ คณะมนตรีความมั่นคงควร
พิจารณาด้วยว่า กรณีพิพาทในทางกฎหมายนั้นตามหลักทั่วไป ควรให้คู่
พิพาทเสนอต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
ของศาลนั้น

CHAPTER VI
PACIFIC SETTLEMENT OF
DISPUTES

Article 33

1. The parties to any dispute, the con-
tinuance of which is likely to endanger the
maintenance of international peace and secu-
rity, shall, first of all, seek a solution by ne-
gotiation, enquiry, mediation, conciliation,
arbitration, judicial settlement, resort to
regional agencies or arrangements, or other
peaceful means of their own choice.

2. The Security Council shall, when it
deems necessary, call upon the parties to set-
tle their dispute by such means.

Article 34

The Security Council may investigate
any dispute, or any situation which might
lead to international friction or give rise to a
dispute, in order to determine whether the
continuance of the dispute or situation is
likely to endanger the maintenance of inter-
national peace and security.

Article 35

1. Any Member of the United Nations
may bring any dispute, or any situation of the
nature referred to in Article 34, to the atten-
tion of the Security Council or of the General
Assembly.

2. A state which is not a Member of
the United Nations may bring to the attention
of the Security Council or of the General
Assembly any dispute to which it is a party if
it accepts in advance, for the purposes of the
dispute, the obligations of pacific settlement
provided in the present Charter.

3. The proceedings of the General As-
sembly in respect of matters brought to its at-
tention under this Article will be subject to
the provisions of Article 11 and 12.

Article 36

1. The Security Council may, at any
stage of a dispute of the nature referred to in
Article 33 or of a situation of like nature, re-
commend appropriate procedures or methods
of adjustment.

2. The Security Council should take
into consideration any procedures for the set-
tlement of the dispute which have already
been adopted by the parties.

3. In making recommendations under
this Article the Security Council should also
take into consideration that legal disputes
should as a general rule be referred by the
parties to the International Court of Justice
in accordance with the provisions of the S-
tatute of the Court.

ข้อ 37

1. หากผู้เป็นฝ่ายในกรณีพิพาทอันมีลักษณะตามที่กล่าวถึงในข้อ 33 ไม่สามารถระงับกรณีพิพาทได้โดยวิธีระงับไว้ในข้อนั้นแล้ว ให้เสนอเรื่องนั้นต่อคณะมนตรีความมั่นคง

2. ถ้าคณะมนตรีความมั่นคงเห็นว่า โดยพฤติการณ์การดำเนินต่อไปแห่งกรณีพิพาทน่าจะเป็นอันตรายต่อการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศแล้ว ก็ให้วินิจฉัยว่าจะดำเนินการตามข้อ 36 หรือจะแนะนำข้อกำหนดในการระงับกรณีพิพาทเช่นที่อาจพิจารณาเห็นเหมาะสม

ข้อ 38

โดยไม่กระทบกระเทือนต่อบัญญัติในข้อ 33 ถึง 37 คณะมนตรีความมั่นคงอาจทำคำแนะนำแก่คู่พิพาทด้วยความมุ่งหมายในการระงับกรณีพิพาทโดยสันติ หากผู้เป็นฝ่ายทั้งปวง ในกรณีพิพาทใด ๆ ร้องขอเช่นนั้น

หมวดที่ 7

การดำเนินการเกี่ยวกับการคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ และการกระทำการรุกราน

ข้อ 39

คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องกำหนดว่า การคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ หรือการกระทำการรุกรานได้มีขึ้นหรือไม่ และจะต้องทำคำแนะนำ หรือวินิจฉัยว่าจะใช้มาตรการใดตามข้อ 41 และ 42 เพื่อระงับไว้หรือสถาปนาหลักสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 40

เพื่อป้องกันมิให้สถานการณ์หรือความร้ายแรงยิ่งขึ้น คณะมนตรีความมั่นคงอาจเรียกร้องให้คู่กรณีพิพาทที่เกี่ยวข้องอนุวัติตามมาตรการชั่วคราวเช่นที่เห็นจำเป็นหรือพึงปรารถนา ก่อนที่จะทำคำแนะนำ หรือวินิจฉัยมาตรการตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 39 มาตรการชั่วคราวเช่นว่านี้ จะต้องไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิ สิทธิเรียกร้องหรือฐานะของคู่พิพาทที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องคำนึงถึงการไม่สามารถอนุวัติตามมาตรการชั่วคราวเช่นว่านั้นตามสมควร

ข้อ 41

คณะมนตรีความมั่นคงอาจวินิจฉัยว่า จะต้องใช้มาตรการใดอันไม่มีการใช้กำลังอาวุธ เพื่อให้เกิดผลตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีและอาจเรียกร้องให้สมาชิกของสหประชาชาติใช้มาตรการเช่นว่านั้น มาตรการเหล่านี้อาจรวมถึงการหยุดชะงักซึ่งความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการคมนาคมทางรถไฟ ทางทะเล ทางอากาศ ทางไปรษณีย์ ทางโทรเลข ทางวิทยุ และวิธีทางคมนาคมอย่างอื่นโดยสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน และการตัดความสัมพันธ์ทางการทูตด้วย

Article 37

1. Should the parties to a dispute of the nature referred to in Article 33 fail to settle it by the means indicated in that Article, they shall refer it to the Security Council.

2. If the Security Council deems that the continuance of the dispute is in fact likely to endanger the maintenance of international peace and security, it shall decide whether to take action under Article 36 or to recommend such terms of settlement as it may consider appropriate.

Article 38

Without prejudice to the provisions of Articles 33 to 37, the Security Council may, if all the parties to any dispute so request, make recommendations to the parties with a view to a pacific settlement of the dispute.

CHAPTER VII
ACTION WITH RESPECT TO
THREATS TO THE PEACE,
BREACHES OF THE PEACE,
AND ACTS OF AGGRESSION

Article 39

The Security Council shall determine the existence of any threat to the peace, breach of the peace, or act of aggression and shall make recommendations, or decide what measures shall be taken in accordance with Articles 41 and 42, to maintain or restore international peace and security.

Article 40

In order to prevent an aggravation of the situation, the Security Council may, before making the recommendations or deciding upon the measures provided for in Article 39, call upon the parties concerned to comply with such provisional measures as it deems necessary or desirable. Such provisional measures shall be without prejudice to the rights, claims, or position of the parties concerned. The Security Council shall duly take account of failure to comply with such provisional measures.

Article 41

The Security Council may decide what measures not involving the use of armed force are to be employed to give effect to its decisions, and it may call upon the Members of the United Nations to apply such measures. These may include complete or partial interruption of economic relations and of rail, sea, air, postal, telegraphic, radio, and other means of communication, and the severance of diplomatic relations.

หากคณะมนตรีความมั่นคงพิจารณาว่า มาตรการตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 41 จะไม่เพียงพอ หรือได้พิสูจน์แล้วว่าไม่เพียงพอ คณะมนตรีฯ อาจดำเนินการใช้กำลังทางอากาศ ทางทะเล หรือทางพื้นดิน เช่นที่อาจเห็นจำเป็น เพื่อขังไว้ หรือสถาปนากลับคืนมาซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การดำเนินการเช่นว่านี้อาจรวมถึงการแสดงแสนยานุภาพ การปิดล้อม และการปฏิบัติการอย่างอื่นโดยกำลังทางอากาศ ทางทะเล หรือทางพื้นดิน ของบรรดาสมาชิกของสหประชาชาติ

ข้อ 43

1. เพื่อให้มีส่วนกึ่งกลางในการขังไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ รับผิดชอบจัดสรรกำลังอาวุธ ความช่วยเหลือ และความสะดวกรวมทั้งสิทธิในการผ่านดินแดนตามที่จำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการขังไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ให้แก่คณะมนตรีความมั่นคง เมื่อคณะมนตรีฯ เรียกร้อง และเป็นไปตามความตกลงพิเศษฉบับเดียวหรือหลายฉบับ
2. ความตกลงฉบับเดียวหรือหลายฉบับเช่นว่านั้น จะต้องกำหนดจำนวนและประเภทของกำลัง ชั่วแห่งการเตรียมพร้อมและที่ตั้งโดยทั่วไปของกำลัง และลักษณะของความสะดวกและความช่วยเหลือที่จะจัดหาให้
3. ให้ดำเนินการเจรจาทำความตกลงฉบับเดียวหรือหลายฉบับนั้น โดยความริเริ่มของคณะมนตรีความมั่นคงโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความตกลงเหล่านี้จะต้องทำกันระหว่างคณะมนตรีความมั่นคงและสมาชิก หรือระหว่างคณะมนตรีความมั่นคงและกลุ่มสมาชิก และจะต้องได้รับการสัตยาบัน โดยรัฐที่ลงนามตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญของรัฐเหล่านั้น

ข้อ 44

เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยที่จะใช้กำลังแล้ว ก่อนที่จะเรียกร้องให้สมาชิกซึ่งมีได้มีผู้แทนอยู่ในคณะมนตรีความมั่นคงจัดส่งกำลังทหารเพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันที่ได้ยอมรับตามข้อ 43 คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องเชิญสมาชิกนั้นให้เข้าร่วมในการวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับการใช้กองกำลังทหารของสมาชิกนั้น หากสมาชิกนั้นปรารถนาเช่นนั้น

ข้อ 45

เพื่อให้สหประชาชาติสามารถดำเนินการมาตรการทางทหารได้โดยด่วน สมาชิกจะต้องจัดสรรกองกำลังทางอากาศแห่งชาติไว้ให้พร้อมโดยทันที เพื่อการดำเนินการบังคับระหว่างประเทศร่วมกัน กำลังและขั้นแห่งการเตรียมพร้อมของกองกำลังเหล่านี้ และแผนการสำหรับการดำเนินการร่วมจะต้องกำหนดโดยคณะมนตรีความมั่นคง ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร ทั้งนี้ ภายในขอบเขตที่วางไว้ในความตกลงพิเศษฉบับเดียวหรือหลายฉบับที่อ้างถึงในข้อ 43

Article 42

Should the Security Council consider that measures provided for in Article 41 would be inadequate or have proved to be inadequate, it may take such action by air, sea or land forces as may be necessary to maintain or restore international peace and security. Such action may include demonstrations, blockade, and other operations by air, sea, or land forces of Members of the United Nations.

Article 43

1. All Members of the United Nations, in order to contribute to the maintenance of international peace and security, undertake to make available to the Security Council, on its call and in accordance with a special agreement or agreements, armed forces, assistance, and facilities, including rights of passage, necessary for the purpose of maintaining international peace and security.

2. Such agreement or agreements shall govern the numbers and types of forces, their degree of readiness and general location, and the nature of the facilities and assistance to be provided.

3. The agreement or agreements shall be negotiated as soon as possible on the initiative of the Security Council. They shall be concluded between the Security Council and Members or between the Security Council and groups of Members and shall be subject to ratification by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.

Article 44

When the Security Council has decided to use force it shall, before calling upon a Member not represented on it to provide armed forces in fulfilment of the obligations assumed under Article 43, invite that Member, if the Member so desires, to participate in the decisions of the Security Council concerning the employment of contingents of that Member's armed forces.

Article 45

In order to enable the United Nations to take urgent military measures, Members shall hold immediately available national air force contingents for combined international enforcement action. The strength and degree of readiness of these contingents and plans for their combined action shall be determined, within the limits laid down in the special agreement or agreements referred to in Article 43, by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

ข้อ 46

แผนการสำหรับการใช้กำลังทหารจะต้องจัดทำโดยคณะมนตรีความมั่นคง ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร

ข้อ 47

1. ให้จัดสถาปนาคณะกรรมการเสนาธิการทหารขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือคณะมนตรีความมั่นคงในปัญหาทั้งปวงที่เกี่ยวกับความต้องการทางทหารของคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การใช้นและการบังคับบัญชากำลังทหารที่มอบให้อยู่ในอำนาจจัดการของคณะมนตรีฯ การควบคุมกำลังอาวุธ และการลดอาวุธอันจะพึงเป็นไปได้

2. คณะกรรมการเสนาธิการทหารจะต้องประกอบด้วยเสนาธิการทหารของสมาชิกประจำของคณะมนตรีความมั่นคงหรือผู้แทนของบุคคลเหล่านี้ คณะกรรมการฯ จะต้องเชิญสมาชิกของสหประชาชาติที่มีผู้แทนประจำอยู่ในคณะกรรมการฯ เข้าร่วมงานกับคณะกรรมการฯ ด้วย เมื่อการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของคณะกรรมการฯ ให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องให้สมาชิกนั้นเข้าร่วมในการทำงานของคณะกรรมการฯ

3. คณะกรรมการเสนาธิการทหารจะต้องรับผิดชอบภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงสำหรับการบัญชาการทางยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการใช้กำลังทหารใด ๆ ซึ่งได้มอบไว้ให้อยู่ในอำนาจจัดการของคณะมนตรีความมั่นคง เรื่องเกี่ยวกับการบังคับบัญชากำลังทหารเช่นว่านั้นจะได้ดำเนินการในภายหลัง

4. คณะกรรมการเสนาธิการทหารอาจสถาปนาคณะอนุกรรมการส่วนภูมิภาคขึ้นได้ ทั้งนี้โดยได้รับมอบอำนาจจากคณะมนตรีความมั่นคง และหลังจากได้ปรึกษาหารือกับทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคที่เหมาะสมแล้ว

ข้อ 48

1. การดำเนินการที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ จะต้องกระทำโดยสมาชิกของสหประชาชาติทั้งปวงหรือแต่บางประเทศ ตามแต่คณะมนตรีความมั่นคงจะพึงกำหนด

2. คำวินิจฉัยเช่นว่านั้นจะต้องปฏิบัติตามโดยสมาชิกของสหประชาชาติโดยตรง และโดยผ่านการดำเนินการของสมาชิกเหล่านั้นในทบวงการตัวแทนระหว่างประเทศที่เหมาะสมซึ่งตนเป็นสมาชิกอยู่

ข้อ 49

สมาชิกของสหประชาชาติจะต้องร่วมกันอำนวยความสะดวกซึ่งกันและกันในการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการที่คณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยไว้แล้ว

Article 46

Plans for the application of armed force shall be made by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

Article 47

1. There shall be established a Military Staff Committee to advise and assist the Security Council on all questions relating to the Security Council's military requirements for the maintenance of international peace and security, the employment and command of forces placed at its disposal, the regulation of armaments, and possible disarmament.

2. The Military Staff Committee shall consist of the Chiefs of Staff of the permanent members of the Security Council or their representatives. Any Member of the United Nations not permanently represented on the Committee shall be invited by the Committee to be associated with it when the efficient discharge of the Committee's responsibilities requires the participation of that Member in its work.

3. The Military Staff Committee shall be responsible under the Security Council for the strategic direction of any armed forces placed at the disposal of the Security Council. Questions relating to the command of such forces shall be worked out subsequently.

4. The Military Staff Committee, with the authorization of the Security Council and after consultation with appropriate regional agencies, may establish regional sub-committees.

Article 48

1. The action required to carry out the decisions of the Security Council for the maintenance of international peace and security shall be taken by all the Members of the United Nations or by some of them, as the Security Council may determine.

2. Such decisions shall be carried out by the Members of the United Nations directly and through their action in the appropriate international agencies of which they are members.

Article 49

The Members of the United Nations shall join in affording mutual assistance in carrying out the measures decided upon the Security Council.

หากคณะมนตรีความมั่นคงได้ดำเนินมาตรการป้องกันหรือบังคับต่อรัฐใด รัฐอื่นไม่ว่าจะเป็นสมาชิกของสหประชาชาติหรือไม่ ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาพิเศษทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการปฏิบัติตามมาตรการเหล่านั้น ย่อมมีสิทธิที่จะปรึกษาหารือกับคณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับวิธีแก้ไขปัญหานั้น

If preventive or enforcement measures against any state are taken by the Security Council, any other state, whether a Member of the United Nations or not, which finds itself confronted with special economic problems arising from the carrying out of those measures shall have the right to consult the Security Council with regard to a solution of those problems.

ข้อ 51

ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันจะรอนสิทธิประจำตัวในการป้องกันตนเองโดยลำพังหรือโดยร่วมกัน หากการโจมตีด้วยกำลังอาวุธบังเกิดแก่สมาชิกของสหประชาชาติ จนกว่าคณะมนตรีความมั่นคงจะได้ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อระงับไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ มาตรการที่สมาชิกได้ดำเนินไปในการไว้สิทธิป้องกันตนเองนี้จะต้องรายงานให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบโดยทันที และจะต้องไม่กระทบกระเทือนอำนาจและความรับผิดชอบของคณะมนตรีความมั่นคงตามกฎหมายฉบับปัจจุบันแต่ประการใด ในอันที่จะดำเนินการเช่นที่เห็นจำเป็นไม่ว่าในเวลาใด เพื่อระงับไว้หรือสถาปนาถ้อยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

Article 51
Nothing in the present Charter shall impair the inherent right of individual or collective self-defence if an armed attack occurs against a Member of the United Nations, until the Security Council has taken measures necessary to maintain international peace and security. Measures taken by Members in the exercise of this right of self-defence shall be immediately reported to the Security Council and shall not in any way affect the authority and responsibility of the Security Council under the present Charter to take at any time such action as it deems necessary in order to maintain or restore international peace and security.

หมวดที่ 8

ข้อตกลงส่วนภูมิภาค

ข้อ 52

1. ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันที่กีดกันการมีข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาค เพื่อการจัดการเรื่องเกี่ยวกับการระงับไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เช่นที่เหมาะสม สำหรับการดำเนินการส่วนภูมิภาค โดยมีเงื่อนไขว่า ข้อตกลงหรือทบวงการตัวแทนเช่นว่าและกิจการนั้น ๆ สอดคล้องกับความมุ่งประสงค์และหลักการของสหประชาชาติ

CHAPTER VIII
REGIONAL ARRANGEMENTS

Article 52

1. Nothing in the present Charter precludes the existence of regional arrangements or agencies for dealing with such matters relating to the maintenance of international peace and security as are appropriate for regional action, provided that such arrangements or agencies and their activities are consistent with the Purposes and Principles of the United Nations.

2. สมาชิกของสหประชาชาติ ที่เข้าร่วมในข้อตกลงเช่นว่านั้น หรือประกอบขึ้นเป็นทบวงการตัวแทนเช่นว่านั้น จะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุดังการระงับกรณีพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติ โดยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านี้ ก่อนที่จะเสนอกรณีพิพาทเหล่านั้นไปยังคณะมนตรีความมั่นคง

2. The Members of the United Nations entering into such arrangements or constituting such agencies shall make every effort to achieve pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies before referring them to the Security Council.

3. คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องสนับสนุนพัฒนาการเกี่ยวกับการระงับกรณีพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติ โดยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการริเริ่มของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือโดยการเสนอเรื่องมาจากคณะมนตรีความมั่นคง

3. The Security Council shall encourage the development of pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies either on the initiative of the states concerned or by reference from the Security Council.

4. ข้อนี้ไม่ทำให้เสื่อมเสียโดยประการใด ๆ ต่อการนำข้อ 34 และ 35 มาใช้บังคับ

4. This Article in no way impairs the application of Articles 34 and 35.

จากข
เพื่อ
บังคับ
โดย
ข้อ
แห่ง
ภูมิภาค
กว่า
ต่อไป
ซึ่ง
บัตร
ถึง
หรือ
ความ

ความ
ระ
อัน
มูล
ภา
และ
กา
อิ
เทศ
ใน
ข้อ

ข้อ 53

1. เมื่อเห็นเหมาะสม คณะมนตรีความมั่นคงจะใช้ประโยชน์จากข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านั้นเพื่อการดำเนินการบังคับภายใต้อำนาจของตน แต่จะมีการดำเนินการบังคับตามข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคโดยปราศจากการมอบอำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงไม่ได้ โดยมีข้อยกเว้นเกี่ยวกับมาตรการที่กระทำต่อรัฐศัตรู ดังที่นิยามไว้ในวรรค 2 แห่งข้อนี้ ซึ่งได้บัญญัติไว้โดยอนุวัติตามข้อ 107 หรือในข้อตกลงส่วนภูมิภาค ซึ่งต่อต้านการรื้อฟื้นนโยบายรุกรานของรัฐศัตรูเช่นว่านั้น จนกว่าจะถึงเวลาที่องค์การฯ อาจเข้ารับผิดชอบเพื่อป้องกันการรุกรานต่อไปโดยรัฐศัตรูเช่นว่าตามคำร้องของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

2. คำว่ารัฐศัตรูที่ใช้ในวรรค 1 แห่งข้อนี้ย่อมนำมาใช้กับรัฐใด ๆ ซึ่งในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สองได้เป็นศัตรูของรัฐที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

ข้อ 54

คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องได้รับแจ้งโดยครบถ้วนตลอดเวลาถึงกิจกรรมที่ได้กระทำไป หรืออยู่ในความดำริตามข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาค เพื่อการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

หมวดที่ 9

ความร่วมมือระหว่างประเทศ
ทางเศรษฐกิจ และสังคม

ข้อ 55

ด้วยความมุ่งหมายในการสถาปนาภาวะการณ์แห่งเสถียรภาพ และความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์โดยสันติและโดยฉันมิตรระหว่างประชาชาติทั้งหลาย โดยยึดความเคารพต่อหลักการแห่งสิทธิอันเท่าเทียมกันและการกำหนดเจตจำนงของตนเองของประชาชนเป็นมูลฐาน สหประชาชาติจะต้องส่งเสริม

- ก. มาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น การมีงานทำโดยทั่วถึง และภาวะการณ์แห่งความก้าวหน้าและพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคม
- ข. การแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม อนามัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และความร่วมมือระหว่างประเทศทางวัฒนธรรมและการศึกษา และ

ค. การเคารพโดยสากล และการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

ข้อ 56

สมาชิกทั้งปวงในอันนี้ว่าตนจะดำเนินการร่วมกันและแยกกันในการร่วมมือกับองค์การฯ เพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ที่กำหนดไว้ในข้อ 55

Article 53

1. The Security Council shall, where appropriate, utilize such regional arrangements or agencies for enforcement action under its authority. But no enforcement action shall be taken under regional arrangements or by regional agencies without the authorization of the Security Council; with the exception of measures against any enemy state, as defined in paragraph 2 of this Article, provided for pursuant to Article 107 or in regional arrangements directed against renewal of aggressive policy on the part of any such state, until such time as the Organization may, on request of the Governments concerned, be charged with the responsibility for preventing further aggression by such a state.

2. The term enemy state as used in paragraph 1 of this Article applied to any state which during the Second World War has been an enemy of any signatory of the present Charter.

Article 54

The Security Council shall at all times be kept fully informed of activities undertaken or in contemplation under regional arrangements or by regional agencies for the maintenance of international peace and security.

CHAPTER IX
INTERNATIONAL ECONOMIC
AND SOCIAL CO-OPERATION

Article 55

With a view to the creation of conditions of stability and well-being which are necessary for peaceful and friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, the United Nations shall promote:

- a. higher standards of living, full employment, and conditions of economic and social progress and development;
- b. solutions of international economic, social, health, and related problems; and international cultural and educational co-operation; and
- c. universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion.

Article 56

All Members pledge themselves to take joint and separate action in co-operation with the Organization for the achievement of the purposes set forth in Article 55.

1. ทบวงการชำนาญพิเศษต่าง ๆ ที่ได้สถาปนาขึ้น โดยความตกลงระหว่างรัฐบาล และมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศอย่างกว้างขวางทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา อนามัยและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้นิยมไว้ในตราสารก่อตั้งของตน จะต้องนำเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติตามบทบัญญัติของข้อ 63

2. ทบวงการตัวแทนชนวนี่ด้วยเหตุที่ได้นำเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า ทบวงการชำนาญพิเศษ

องค์การฯ จะต้องทำคำแนะนำสำหรับการประสานนโยบายและกิจกรรมของทบวงการชำนาญพิเศษ

เมื่อเห็นเหมาะสม องค์การฯ จะต้องริเริ่มการเจรจาระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อการก่อตั้งทบวงการชำนาญพิเศษใหม่ใด ๆ อันจำเป็นเพื่อให้สำเร็จผลตามความมุ่งประสงค์ที่กำหนดไว้ในข้อ 55

ความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การฯ ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้จะต้องมอบให้แก่สมัชชา และภายใต้อำนาจของสมัชชาแก่คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะต้องมีอำนาจเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ 10

หมวดที่ 10

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม

องค์ประกอบ

- 1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจะต้องประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติห้าสิบสี่ประเทศ ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยสมัชชา
- 2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค 3 แต่ละปีสมาชิกของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมสิบแปดประเทศจะได้รับเลือกตั้งเป็นกำหนดเวลาสามปี สมาชิกที่กำลงพันตำแหน่งมีสิทธิ์เข้ารับการเลือกตั้งซ้ำทันที

1. The various specialized agencies, established by intergovernmental agreement and having wide international responsibilities, as defined in their basic instruments, in economic, social, cultural, educational, health and related fields, shall be brought into relationship with the United Nations in accordance with the provisions of Article 63.

2. Such agencies thus brought into relationship with the United Nations are hereinafter referred to as specialized agencies.

The Organization shall make recommendations for the co-ordination of the policies and activities of the specialized agencies.

The Organization shall, where appropriate, initiate negotiations among the states concerned for the creation of any new specialized agencies required for the accomplishment of the purposes set forth in Article 55.

Responsibility for the discharge of the functions of the Organization set forth in this Chapter shall be vested in the General Assembly and, under the authority of the General Assembly, in the Economic and Social Council, which shall have for this purpose the Powers set forth in Chapter X.

CHAPTER X
THE ECONOMIC AND
SOCIAL COUNCIL

Composition

1. The Economic and Social Council shall consist of fifty-four Members of the United Nations elected by the General Assembly.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, eighteen members of the Economic and Social Council shall be elected each year for a term of three years. A retiring member shall be eligible for immediate re-election.

มนตรี
จากสม
การจ
อีกยี่สิบ
กำหนด
สุดใน
ที่สอง
มีผู้แทน
หน่วย
และระ
ธรรม
เกี่ยว
และค
เสริม
หลัก
เกี่ยว
หลาย
ชา
ทบวง
ทบวง
ความ
พิเศษ
เช่นว่า
สหประชา

3. ในการเลือกตั้งครั้งแรกหลังจากเพิ่มจำนวนสมาชิก ในคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจากยี่สิบเจ็ดประเทศเป็นห้าสิบประเทศ นอกจากสมาชิกที่ได้รับเลือกเพื่อแทนที่สมาชิกเก่าประเทศซึ่งกำหนดเวลาดำรงตำแหน่งจะสิ้นสุดลงในปลายปีนั้นแล้ว จะได้เลือกสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกยี่สิบเจ็ดประเทศ สมาชิกที่ได้รับเลือกเพิ่มขึ้นยี่สิบเจ็ดประเทศนี้ กำหนดเวลาดำรงตำแหน่งของสมาชิกเก่าประเทศที่ได้รับเลือกจะสิ้นสุดในปลายปีแรก และของสมาชิกอีกเก้าประเทศจะสิ้นสุดลงในปลายปีที่สอง ตามข้อตกลงที่สมัชชาได้ทำไว้

4. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจะมีผู้แทนได้หนึ่งคน

3. At the first election after the increase in the membership of the Economic and Social Council from twenty-seven to fifty-four members, in addition to the members elected in place of the nine members whose term of office expire at the end of that year, twenty-seven additional members shall be elected. Of these twenty-seven additional members, the terms of office of nine members so elected shall expire at the end of one year, and of nine other members at the end of two years, in accordance with arrangements made by the General Assembly.

4. Each member of the Economic and Social Council shall have one representative.

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ 62

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม อาจทำหรือริเริ่มการศึกษา และรายงานเกี่ยวกับเรื่องระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา อานามัยและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และอาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเช่นว่านั้นเสนอต่อสมัชชา ต่อสมาชิกของสหประชาชาติ และต่อทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง

2. คณะมนตรีฯ อาจทำคำแนะนำเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะส่งเสริมการเคารพ และการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักการสำหรับทุกคน

3. คณะมนตรีฯ อาจจัดเตรียมร่างอนุสัญญา เพื่อเสนอต่อสมัชชาเกี่ยวกับเรื่องทั้งหลายที่อยู่ในขอบเขตอำนาจของคณะมนตรีฯ

4. คณะมนตรีฯ อาจเรียกประชุมระหว่างประเทศ ในเรื่องทั้งหลายที่ตกอยู่ในขอบเขตอำนาจของคณะมนตรีฯ ตามข้อบังคับที่สหประชาชาติกำหนดไว้

Functions and Powers

Article 62

1. The Economic and Social Council may make or initiate studies and reports with respect to international economic, social, cultural, educational, health, and related matters and may make recommendations with respect to any such matters to the General Assembly, to the Members of the United Nations, and to the specialized agencies concerned.

2. It may make recommendations for the purpose of promoting respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all.

3. It may prepare draft conventions for submission to the General Assembly, with respect to matters falling within its competence.

4. It may call, in accordance with the rules prescribed by the United Nations, international conferences on matters falling within its competence.

ข้อ 63

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม อาจเข้าทำความตกลงกับทบวงการตัวแทนใด ๆ ที่อ้างถึงในข้อ 57 ซึ่งวางข้อกำหนดในการนำทบวงการตัวแทนที่เกี่ยวข้องเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ ความตกลงเช่นว่านั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสมัชชา

2. คณะมนตรีฯ อาจประสานกิจกรรมของทบวงการชำนัญพิเศษโดยการปรึกษาหารือ และการทำคำแนะนำต่อทบวงการตัวแทนเช่นว่านั้น และโดยการทำคำแนะนำต่อสมัชชา และต่อสมาชิกของสหประชาชาติ

Article 63

1. The Economic and Social Council may enter into agreements with any of the agencies referred to in Article 57, defining the terms on which the agency concerned shall be brought into relationship with the United Nations. Such agreements shall be subject to approval by the General Assembly

2. It may co-ordinate the activities of the specialized agencies through consultation with and recommendations to such agencies and through recommendations to the General Assembly and to the Members of the United Nations.

ข้อ 64

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมอาจดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อให้ได้รับรายงานโดยสม่ำเสมอจากทบวงการชำนัญพิเศษ คณะมนตรีฯ อาจทำข้อตกลงกับสมาชิกของสหประชาชาติและกับทบวงการชำนัญพิเศษ เพื่อให้ได้รับรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการซึ่งได้ทำไปแล้ว เพื่อให้บังเกิดผลตามคำแนะนำของตนและตามคำแนะนำของสมาชิกในเรื่องที่ตกอยู่ในขอบเขตอำนาจของคณะมนตรีฯ

2. คณะมนตรีฯ อาจแจ้งข้อสังเกตของตนเกี่ยวกับรายงานเหล่านี้ต่อสมาชิก

ข้อ 65

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม อาจจัดหาข้อสนเทศให้แก่คณะมนตรีความมั่นคง และจะต้องช่วยเหลือคณะมนตรีความมั่นคงในเมื่อคณะมนตรีความมั่นคงร้องขอ

ข้อ 66

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจะต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ตกอยู่ในขอบเขตอำนาจของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำแนะนำของสมาชิก

2. ด้วยความเห็นชอบของสมาชิก คณะมนตรีฯ อาจปฏิบัติตามคำร้องขอของสมาชิกของสหประชาชาติ และตามคำร้องขอของทบวงการชำนัญพิเศษ

3. คณะมนตรีฯ จะปฏิบัติหน้าที่อื่นเช่นที่ระบุไว้ในที่อื่นใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน หรือเช่นที่สมาชิกอาจมอบหมายให้

การลงคะแนนเสียง

ข้อ 67

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน

2. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

ข้อ 68

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและสังคม และสำหรับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และคณะกรรมการอื่นเช่นที่อาจจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนระหว่างประเทศ และเมื่อเห็นเหมาะสมกับองค์การแห่งชาติหลังจากการปรึกษาหารือกับสมาชิกของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อ 69

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะต้องเชิญสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติให้เข้าร่วมโดยไม่มีคะแนนเสียง ในการพิจารณาของคณะมนตรีฯ ในเรื่องใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับสมาชิกนั้น

Article 64

1. The Economic and Social Council may take appropriate steps to obtain regular reports from the specialized agencies. It may make arrangements with the Members of the United Nations and with the specialized agencies to obtain reports on the steps taken to give effect to its own recommendations and to recommendations on matters falling within its competence made by the General Assembly.

2. It may communicate its observations on these reports to the General Assembly.

Article 65

The Economic and Social Council may furnish information to the Security Council and shall assist the Security Council upon its request.

Article 66

1. The Economic and Social Council shall perform such functions as fall within its competence in connexion with the carrying out of the recommendations of the General Assembly.

2. It may, with the approval of the General Assembly, perform services at the request of Members of the United Nations and at the request of specialized agencies.

3. It shall perform such other functions as are specified elsewhere in the present Charter or as may be assigned to it by the General Assembly.

Voting

Article 67

1. Each member of the Economic and Social Council shall have one vote.

2. Decisions of the Economic and Social Council shall be made by a majority of the members present and voting.

Procedure.

Article 68

The Economic and Social Council shall set up commissions in economic and social field and for the promotion of human rights, and such other commissions as may be required for the performance of its functions.

Article 69

The Economic and Social Council shall invite any Member of the United Nations to participate, without vote, in its deliberations on any matter of particular concern to that Member.

ของ
พิจารณา
ที่คณะ
การพิ

การป
อยู่ภา

การป

ตามค

ในกา
โดยส
ดินแ
สิทธิ์
ดินแ
ระหว
หมาย

การค
ใช้ส
ประ

ข้อ 70

คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม อาจทำข้อตกลงสำหรับผู้แทนของทบวงการชำนัญพิเศษ ที่จะเข้าร่วมโดยไม่มีคะแนนเสียงในการพิจารณาของคณะมนตรีฯ และในการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารของคณะมนตรีฯ ได้สถาปนาขึ้น และสำหรับผู้แทนของคนที่เข้าร่วมในการพิจารณาของทบวงการชำนัญพิเศษ

ข้อ 71

คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม อาจทำข้อตกลงที่เหมาะสมเพื่อการปรึกษาหารือกับองค์การที่มีชื่อของรัฐบาล ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นใดภายในขอบเขตอำนาจของตน ข้อตกลงเช่นนี้อาจทำกับองค์การ

ข้อ 72

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของตนด้วย
2. คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จะต้องประชุมกันเท่าที่จำเป็นตามระเบียบข้อบังคับของตน ซึ่งจะต้องรวมบทบัญญัติสำหรับเรียกประชุมตามคำร้องขอของสมาชิกเสียงข้างมากของคณะมนตรีฯ ไว้ด้วย

หมวดที่ 11

ปฏิญญาว่าด้วยดินแดนที่ยังมิได้ปกครองตนเอง

ข้อ 73

สมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งมีหรือเข้ารับเอาความรับผิดชอบในการปกครองดินแดน ซึ่งประชาชนยังมิได้มาซึ่งการปกครองตนเองโดยสมบูรณ์ ยอมรับหลักการว่าผลประโยชน์ของประชาชนผู้อยู่อาศัยในดินแดนเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และยอมรับเป็นการระบอบหมายอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งข้อผูกพันที่จะส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนผู้อยู่อาศัยในดินแดนเหล่านี้อย่างสุดกำลัง ภายในระบบแห่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศที่เร้าสถาปนาขึ้นโดยกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และเพื่อจุดหมายปลายทางนี้

ก. จะประกันความรุดหน้าทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา การปฏิบัติอันเที่ยงธรรม และการคุ้มครองให้พ้นจากการใช้สิทธิในทางมิชอบ ทั้งนี้ด้วยความเคารพตามสมควรต่อวัฒนธรรมของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

Article 70

The Economic and Social Council may make arrangements for representatives of the specialized agencies to participate, without vote, in its deliberations and in those of the commission established by it, and for its representatives to participate in the deliberations of the specialized agencies.

Article 71

The Economic and Social Council may make suitable arrangements for consultation with non-governmental organizations which are concerned with matters within its competence. Such arrangements may be made with international organizations and, where appropriate, with national organizations after consultation with the Member of the United Nations concerned.

Article 72

1. The Economic and Social Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.
2. The Economic and Social Council shall meet as required in accordance with its rules which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members.

CHAPTER XI
DECLARATION REGARDING
NON-SELF-GOVERNING
TERRITORIES

Article 73

Members of the United Nations which have or assume responsibilities for the administration of territories whose peoples have not yet attained a full measure of self-government recognize the principle that the interests of the inhabitants of these territories are paramount, and accept as a sacred trust the obligation to promote to the utmost, within the system of international peace and security established by the present Charter, the well-being of the inhabitants of these territories, and, to this end:

- a. to ensure, with due respect for the culture of the peoples concerned, their political, economic, social, and educational advancement, their just treatment, and their protection against abuses;

ข. จะพัฒนาการปกครองตนเอง จะคำนึงตามสมควรถึงปริมาณ
ทางการเมืองของประชาชน และจะช่วยเหลือประชาชนเหล่านั้นในการ
พัฒนาสถาบันอิสระทางการเมืองให้ก้าวหน้าตามพฤติการณ์ โดยเฉพาะ
ของดินแดนแต่ละแห่ง และของประชาชนในดินแดนนั้น และขั้นแห่ง
ความรุดหน้าอันต่างกันของประชาชนเหล่านั้น

ค. จะส่งเสริมสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ

ง. จะส่งเสริมมาตรการแห่งพัฒนาการในเชิงสร้างสรรค์ จะ
สนับสนุนการวิจัย และจะร่วมมือซึ่งกันและกัน และเมื่อใด และ ณ ที่ใด
ที่เห็นเหมาะสมกับองค์การชาตินิยมพิเศษระหว่างประเทศด้วยความมุ่งหมาย
เพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์โดยแท้จริงทางสังคม เศรษฐกิจและวิทยา-
ศาสตร์ดังกล่าวไว้ในข้อนี้ และ

จ. จะส่งข้อสนเทศทางสถิติและทางอื่น อันมีลักษณะทางวิชา
การเกี่ยวกับภาวะการทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาในดินแดน
ซึ่งตนรับผิดชอบโดยลำดับ นอกเหนือไปจากดินแดนที่หมวดที่ 12 และ
13 ใช้บังคับ ให้แก่เลขาธิการโดยสม่ำเสมอเพื่อความมุ่งประสงค์ในการ
สารนิเทศ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดเช่นที่ข้อพิจารณาทางความมั่นคง
และรัฐธรรมนุญจะพึงมี

ข้อ 74

สมาชิกของสหประชาชาติตกลงด้วยว่า นโยบายของตนเกี่ยวกับ
ดินแดนที่หมวดนี้ใช้บังคับอยู่จะต้องยึดหลักการทั่วไปแห่งความเป็นเพื่อน
บ้านที่ดีเป็นมูลฐาน ไม่น้อยไปกว่าที่เกี่ยวกับเขตนครหลวงของตนเอง
ทั้งนี้โดยคำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์ และความเป็นอยู่ที่ดีของส่วน
อื่นของโลกในเรื่องทางสังคม เศรษฐกิจ และการพาณิชย์ด้วย

หมวดที่ 12

ระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศ

ข้อ 75

สหประชาชาติจะสถาปนาขึ้นภายใต้อำนาจของตน ซึ่งระบบภาวะ
ทรัสตีระหว่างประเทศ เพื่อการปกครองและการควบคุมดูแลดินแดน
เช่นที่อาจจะนำเข้ามาอยู่ภายใต้ระบบนี้ โดยความตกลงเป็นราย ๆ ไป
ในภายหลังดินแดนเหล่านี้ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่าดินแดนทรัสตี

ข้อ 76

วัตถุประสงค์มูลฐานของระบบภาวะทรัสตี ตามความมุ่งประสงค์
ของสหประชาชาติ ที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ แห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน คือ

ก. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

b. to develop self-government, to
take due account of the political aspirations
of the peoples, and to assist them in the pro-
gressive development of their free political
institutions, according to the particular cir-
cumstances of each territory and its people
and their varying stages of advancement;

c. to further international peace
and security;

d. to promote constructive
measures of development, to encourage
research, and to co-operate with one another
and, when and where appropriate, with
specialized international bodies with a view to
the practical achievement of the social,
economic, and scientific purposes set forth in
this Article; and

e. to transmit regularly to the
Secretary-General for information purposes,
subject to such limitation as security and
constitutional considerations may require,
statistical and other information of a
technical nature relating to economic, social
and educational conditions in the territories
for which they are respectively responsible
other than those territories to which Chapters
XII and XIII apply

Article 74

Members of the United Nations also
agree that their policy in respect of the ter-
ritories to which this Chapter applies, no less
than in respect of the metropolitan areas,
must be based on the general principle of
good-neighbourliness, due account being
taken of the interests and well-being of the
rest of the world, in social, economic, and
commercial matters.

CHAPTER XII INTERNATIONAL TRUSTEESHIP SYSTEM

Article 75

The United Nations shall establish
under its authority an international trustee-
ship system for the administration and super-
vision of such territories as may be placed
there-under by subsequent individual agree-
ments. These territories are hereinafter re-
ferred to as trust territories.

Article 76

The basic objectives of the trustee-
ship system, in accordance with the Purpose
of the United Nations laid down in Article
of the present Charter, shall be:

a. to further international
peace and security;

ข. ส่งเสริมความรุ่งเรืองทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและการศึกษาของประชาชนผู้อยู่อาศัยอยู่ในดินแดนทรัสต์เหล่านั้น และพัฒนาวิธีการนำไปสู่การปกครองตนเอง หรือเอกราชตามความเหมาะสมแห่งพฤติการณ์ โดยเฉพาะของดินแดนแต่ละแห่งและของประชาชน และความปรารถนาอันแสดงออกโดยอิสระของประชาชนที่เกี่ยวข้อง และความแต่ข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตีแต่ละรายจะวางไว้

ค. สนับสนุนความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และอิสรภาพอันเป็นหลักการสำหรับทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา และสนับสนุนการยอมรับในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของประชาชนของโลก และ

ง. ประกันการปฏิบัติอันเท่าเทียมกันในเรื่องทางสังคม เศรษฐกิจ และการพาณิชย์สำหรับสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ และคนชาติของประเทศสมาชิกในการอำนวยความสะดวกธรรมดาด้วย ทั้งนี้โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการบรรลุดุประสงค์ข้างต้น และภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 80

ข้อ 77

1. ระบบภาวะทรัสตีจะต้องนำมาใช้บังคับกับดินแดนในประเทศดังต่อไปนี้ เช่นที่อาจนำมาไว้ภายใต้ระบบนี้ โดยวิธีทางแห่งความตกลงภาวะทรัสตี

ก. ดินแดนซึ่งบัดนี้อยู่ภายใต้อาณัติ

ข. ดินแดนซึ่งอาจแยกมาจากรัฐศัตรู โดยผลแห่งสงครามโลกครั้งที่สอง และ

ค. ดินแดนซึ่งรัฐที่รับผิดชอบในการปกครองได้นำเข้ามาอยู่ภายใต้ระบบนี้โดยสมัครใจ

2. เป็นเรื่องที่จะทำความตกลงกันภายหลังว่าจะให้นำดินแดนใดในประเทศที่กล่าวข้างต้นมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี และโดยมีข้อกำหนดอย่างไรบ้าง

ข้อ 78

ระบบภาวะทรัสตีจะต้องไม่นำมาใช้บังคับกับดินแดนที่ได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติแล้ว ซึ่งสัมพันธ์ภาพระหว่างกันจะต้องยึดความเคารพต่อหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยเป็นมูลฐาน

ข้อ 79

ข้อกำหนดแห่งภาวะทรัสตีสำหรับแต่ละดินแดน อันจะนำมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี รวมทั้งข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขใด ๆ จะต้องได้รับการตกลงโดยรัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรง รวมทั้งประเทศที่ใช้อำนาจอาณัติในกรณีที่เป็นดินแดนภายใต้อาณัติอันสมาชิกของสหประชาชาติได้รับมอบหมาย และจะต้องได้รับความเห็นชอบตามที่บัญญัติไว้ในข้อ

83 และ 85

b. to promote the political, economic, social, and educational advancement of the inhabitants of the trust territories, and their progressive development towards self-government or independence as may be appropriate to the particular circumstances of each territory and its peoples and the freely expressed wishes of the peoples concerned, and as may be provided by the terms of each trusteeship agreement;

c. to encourage respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion, and to encourage recognition of the interdependence of the peoples of the world; and

d. to ensure equal treatment in social, economic, and commercial matters for all Members of the United Nations and their nationals, and also equal treatment for the latter in the administration of justice, without prejudice to the attainment of the foregoing objectives and subject to the provisions of Article 80.

Article 77

1. The trusteeship system shall apply to such territories in the following categories as may be placed thereunder by means of trusteeship agreements:

a. territories now held under mandate;

b. territories which may be detached from enemy states as a result of the Second World War; and

c. territories voluntarily peaced under the system by states responsible for their administration.

2. It will be a matter for subsequent agreement as to which territories in the foregoing categories will be brought under the trusteeship system and upon what terms.

Article 78

The trusteeship system shall not apply to territories which have become Members of the United Nations, relationship among which shall be based or respect for the principle of sovereign equality.

Article 79

The terms of trusteeship for each territory to be placed under the trusteeship system, including any alteration or amendment, shall be agreed upon by the states directly concerned, including the mandatory power in the case of territories held under mandate by a Member of the United Nations, and shall be approved as provided for in Articles 83 and 85.

1. นอกจากที่อาจได้ตกลงไว้ในความตกลงภาวะทรัสตีเป็นราย ๆ ไปซึ่งทำขึ้นตามข้อ 77, 79 และ 81 โดยนำเอาดินแดนแต่ละแห่งมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี และจนกว่าจะได้ทำความตกลงเช่นนั้นแล้ว ไม่มีข้อความใดในหมวดนี้จะแปลความในหรือโดยตัวเอง เป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใด ๆ ซึ่งสิทธิหรืออย่างหนึ่งอย่างใดของรัฐหรือประชาชนใด ๆ หรือซึ่งข้อกำหนดในตราสารระหว่างประเทศที่มีอยู่ ซึ่งสมาชิกของสหประชาชาติอาจเป็นภาคีตามลำดับ

2. วรรค 1 ของข้อนี้จะต้องไม่ตีความไปในทางที่ถือเป็นมูลเหตุสำหรับการหน่วงเหนี่ยวให้ช้า หรือการผลัดเลื่อนการเจรจา และการทำความตกลง เพื่อนำดินแดนในอาณัติและดินแดนอื่นมาไว้ภายใต้ระบบภาวะทรัสตีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 77

1. Except as may be agreed upon in individual trusteeship agreements, made under Articles 77, 79, and 81, placing each territory under the trusteeship system, and until such agreements have been concluded, nothing in this chapter shall be construed in or of itself to alter in any manner the rights whatsoever of any states or any peoples or the terms of existing international instruments to which Members of the United Nations may respectively be parties.

2. Paragraph 1 of this Article shall not be interpreted as giving grounds for delay or postponement of the negotiation and conclusion of agreements for placing mandated and other territories under the trusteeship system as provided for in Article 77.

ข้อ 81

Article 81

ความตกลงภาวะทรัสตีในแต่ละกรณี จะต้องรวมไว้ซึ่งข้อกำหนดตามที่ดินแดนทรัสตีจะถูกปกครอง และจะกำหนดตัวผู้ทรงอำนาจ ซึ่ง จะทำการปกครองดินแดนทรัสตี ผู้ทรงอำนาจเช่นว่านี้ ซึ่งต่อไปในที่นี้จะเรียกว่าผู้ใช้อำนาจปกครอง อาจเป็นรัฐเดียว หรือมากกว่านั้น หรือองค์การสหประชาชาติเองก็ได้

The trusteeship agreement shall in each case include the terms under which the trust territory will be administered and designate the authority which will exercise the administration of the trust territory. Such authority hereinafter called the administering authority, may be one or more states or the Organization itself.

ข้อ 82

Article 82

ในความตกลงภาวะทรัสตีรายใดรายหนึ่ง อาจมีการกำหนดเขตยุทธศาสตร์เขตหนึ่งหรือหลายเขต ซึ่งอาจรวมดินแดนทรัสตีแต่บางส่วนหรือทั้งหมดที่ความตกลงใช้บังคับอยู่ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อความตกลงพิเศษฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือหลายฉบับที่ทำไว้ตามข้อ 43

There may be designated, in any trusteeship agreement, a strategic area or areas which may include part or all of the trust territory to which the agreement applies, without prejudice to any special agreement or agreements made under Article 43.

ข้อ 83

Article 83

1. หน้าที่ทั้งปวงของสหประชาชาติเกี่ยวกับเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบต่อข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตี และต่อข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขจะต้องกระทำโดยคณะกรรมการความมั่นคง

2. วัตถุประสงค์มูลฐานที่กล่าวไว้ในข้อ 76 จะต้องนำมาใช้บังคับได้กับประชาชนของเขตยุทธศาสตร์แต่ละเขต

3. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของความตกลงภาวะทรัสตี และโดยไม่กระทบกระเทือนต่อข้อพิจารณาทางความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงจะถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือของคณะมนตรีภาวะทรัสตี ในการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ของสหประชาชาติ ภายใต้ระบบภาวะทรัสตีเกี่ยวกับเรื่องทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาในเขตยุทธศาสตร์เหล่านั้น

1. All functions of the United Nations relating to strategic areas, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and of their alteration or amendment, shall be exercised by the Security Council.

2. The basic objectives set forth in Article 76 shall be applicable to the people of each strategic area.

3. The Security Council shall, subject to the provisions of the trusteeship agreements and without prejudice to security considerations, avail itself of the assistance of the Trusteeship Council to perform those functions of the United Nations under the trusteeship system relating to political, economic, social, and educational matters in the strategic areas.

ข้อ 84

เป็นหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครอง ที่จะประกันว่าดินแดนทรัสต์ จะต้องมีส่วนในการร่างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อจุดหมายปลายทางนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองอาจใช้ประโยชน์จากกองทหารอาสาสมัคร ความสะอาด และความช่วยเหลือจากดินแดนทรัสต์ ในการปฏิบัติตามข้อผูกพันต่อคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเข้ารับดำเนินการในเรื่องนี้ ตลอดจนการป้องกันดินแดน และการร่างไว้ซึ่งกฎหมายและระเบียบภายในดินแดนทรัสต์นั้น

ข้อ 85

1. หน้าที่ของสหประชาชาติเกี่ยวกับความตกลงภาวะทรัสตีสำหรับเขตทั้งปวงที่มีได้กำหนดให้เป็นเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความเห็นรอบต่อข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตี และต่อข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขจะต้องกระทำโดยสมัชชา
2. คณะมนตรีภาวะทรัสตี ซึ่งดำเนินการภายใต้อำนาจของสมัชชา จะต้องช่วยเหลือสมัชชาในการปฏิบัติตามหน้าที่เหล่านี้

หมวดที่ 13

คณะมนตรีภาวะทรัสตี

องค์ประกอบ

ข้อ 86

1. คณะมนตรีภาวะทรัสตี จะต้องประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติดังต่อไปนี้
 - ก. สมาชิกที่ปกครองดินแดนทรัสต์
 - ข. สมาชิกที่ได้รับนามไว้ในข้อ 23 ซึ่งมีได้ปกครองดินแดนทรัสต์ และ
 - ค. สมาชิกอื่น ๆ ซึ่งสมัชชาได้เลือกตั้งขึ้นมีกำหนดเวลาสามปีเท่าจำนวนที่จำเป็น เพื่อประกันว่าจำนวนรวมของสมาชิกของคณะมนตรีภาวะทรัสตีจะแบ่งออกได้เท่ากัน ระหว่างจำนวนสมาชิกของสหประชาชาติที่ปกครองดินแดนทรัสต์และที่ไม่ได้ปกครอง
2. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีภาวะทรัสตี จะต้องกำหนดบุคคลที่มีคุณสมบัติเฉพาะคนหนึ่งเป็นผู้แทนในคณะมนตรีฯ

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ 87

- ในการปฏิบัติตามหน้าที่ สมัชชาและคณะมนตรีภาวะทรัสตีภายใต้อำนาจของสมัชชาอาจ
- ก. พิจารณารายงานซึ่งเสนอโดยผู้ใช้อำนาจปกครอง

Article 84

It shall be the duty of the administering authority to ensure that the trust territory shall play its part in the maintenance of international peace and security. To this end the administering authority may make use of volunteer forces, facilities, and assistance from the trust territory in carrying out the obligations towards the Security Council undertaken in this regard by the administering authority, as well as for local defence and the maintenance of law and order within the trust territory.

Article 85

1. The functions of the United Nations with regard to trusteeship agreements for all areas not designated as strategic, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and of their alteration or amendment, shall be exercised by the General Assembly.
2. The Trusteeship Council, operating under the authority of the General Assembly, shall assist the General Assembly in carrying out these functions.

CHAPTER XIII THE TRUSTEESHIP COUNCIL

Composition

Article 86

1. The Trusteeship Council shall consist of the following Member of the United Nations:
 - a. those Members administering trust territories;
 - b. such of those Members mentioned by name in Article 23 as are administering trust territories, and
 - c. as many other Members elected for three-year terms by the General Assembly as may be necessary to ensure that the total number of members of the trusteeship Council is equally divided between those Members of the United Nations which administer trust territories and those which do not.
2. Each member of the Trusteeship Council shall designate one specially qualified person to represent it therein.

Functions and Powers

Article 87

The General Assembly and, under its authority, the Trusteeship Council, in carrying out their functions, may:
a. consider reports submitted by the administering authority;

ข. รับคำร้องทุกข์ และตรวจสอบคำร้องเหล่านั้น โดยปรึกษาหารือกับผู้ใช้อำนาจปกครอง

ค. จัดให้มีการเยี่ยมเยียนดินแดนทรัสต์เป็นครั้งคราว โดยลำดับตามกำหนดเวลาที่จะได้ตกลงกับผู้ใช้อำนาจปกครอง และ

ง. ดำเนินการเหล่านี้และอื่น ๆ โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดแห่งความตกลงภาวะทรัสต์

ข้อ 88

คณะกรรมการภาวะทรัสต์จะต้องจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความรุ่งเรืองทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาของประชาชนผู้อยู่อาศัยในดินแดนทรัสต์แต่ละแห่ง และผู้ใช้อำนาจปกครองของดินแดนทรัสต์แต่ละแห่งภายในขอบเขตอำนาจของสมาชิก จะต้องทำรายงานประจำปีเสนอต่อสมาชิก โดยอาศัยมูลฐานแห่งแบบสอบถามเช่นว่านั้น

การลงคะแนนเสียง

ข้อ 89

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะกรรมการภาวะทรัสต์จะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน
2. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการภาวะทรัสต์จะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

ข้อ 90

1. คณะมนตรีภาวะทรัสต์ จะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของคณะด้วย
2. คณะมนตรีภาวะทรัสต์จะต้องประชุมกันเท่าที่จำเป็นตามระเบียบข้อบังคับของตน ซึ่งจะรวมบทบัญญัติสำหรับเรียกประชุมตามคำร้องขอของสมาชิกเสียงข้างมากของคณะมนตรีฯ ด้วย

ข้อ 91

เมื่อเห็นเหมาะสม คณะมนตรีภาวะทรัสต์จะต้องถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม และของทบวงการชำนัญพิเศษเกี่ยวกับเรื่องซึ่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม และทบวงการชำนัญพิเศษเกี่ยวข้องอยู่โดยลำดับ

หมวดที่ 14

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

ข้อ 92

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศจะเป็นองค์กรทางตุลาการอันสำคัญของประเทศชาติ ศาลฯ ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามธรรมนูญหมวดกัย ซึ่งยึดธรรมนูญศาลประจำยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นมูลฐาน และซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งส่วนเดียวกับกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

b. accept petitions and examine them in consultation with the administering authority;

c. provide for periodic visits to the respective trust territories at times agreed upon with the administering authority; and

d. take these and other actions in conformity with the terms of the trusteeship agreements.

Article 88

The Trusteeship Council shall formulate a questionnaire on the political, economic, social, and educational advancement of the inhabitants of each trust territory, and the administering authority for each trust territory within the competence of the General Assembly shall make an annual report to the General Assembly upon the basis of such questionnaire.

Voting

Article 89

1. Each member of the Trusteeship Council shall have one vote.
2. Decisions of the Trusteeship Council shall be made by a majority of the members present and voting.

procedure

Article 90

1. The Trusteeship Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.
2. The Trusteeship Council shall meet as required in accordance with its rules which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members.

Article 91

The Trusteeship Council shall, when appropriate, avail itself of the assistance of the Economic and Social Council and of the specialized agencies in regard to matters with which they are respectively concerned.

CHAPTER XIV THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

Article 92

The International Court of Justice shall be the principal judicial organ of the United Nations. It shall function in accordance with the annexed Statute, which is based upon the Statute of the Permanent Court of International Justice and from which it forms an integral part of the present Charter.

ข้อ 93

1. สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติย่อมเป็นภาคีแห่งธรรมนูญยุติธรรมระหว่างประเทศโดยพฤตินัย

2. รัฐซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ อาจเป็นภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้ โดยเงื่อนไขซึ่งสมัชชาจะได้หนดในแต่ละรายตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

ข้อ 94

1. สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติ รับผิดชอบปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในคดีใด ๆ ที่ตนตกเป็นฝ่ายหนึ่ง

2. ถ้าผู้เป็นฝ่ายในคดีฝ่ายใดไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันซึ่งตกแก่ตนตามคำพิพากษาของศาล ผู้เป็นฝ่ายอีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องเรียนไปยังคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งถ้าเห็นจำเป็นก็อาจทำคำแนะนำ หรือวินิจฉัยมาตรการที่จะดำเนินเพื่อให้เกิดผลตามคำพิพากษานั้น

ข้อ 95

ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน จะหวงห้ามสมาชิกของสหประชาชาติ มีให้มอบหมายการแก้ไขข้อขัดแย้งของตนต่อศาลอื่น โดยอาศัยอำนาจตามความตกลงที่ได้มีอยู่แล้วหรือที่อาจจะทำขึ้นในอนาคต

ข้อ 96

1. สมัชชาหรือคณะมนตรีความมั่นคง อาจร้องขอต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเพื่อความเห็นแนะนำในปัญหากฎหมายใด ๆ

2. องค์กรอื่นของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งอาจได้รับอำนาจจากสมัชชาในเวลาใด ๆ อาจร้องขอความเห็นแนะนำของศาลเกี่ยวกับปัญหากฎหมายอันเกิดขึ้นภายในขอบข่ายแห่งกิจกรรมของตน

หมวดที่ 15

สำนักเลขาธิการ

ข้อ 97

สำนักเลขาธิการจะต้องประกอบด้วยเลขาธิการหนึ่งคน และพนักงานเท่าที่องค์การฯ อาจเห็นจำเป็น เลขาธิการจะต้องได้รับการแต่งตั้งโดยสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง เลขาธิการจะต้องเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารขององค์การฯ

Article 93

1. All Members of the United Nations are *ipso facto* parties to the Statute of the International Court of Justice.

2. A state which is not a Member of the United Nations may become a party of the Statute of the International Court of Justice on conditions to be determined in each case by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 94

1. Each Member of the United Nations undertakes to comply with the decision of the International Court of Justice in any case to which it is a party.

2. If any party to a case fails to perform the obligations incumbent upon it under a judgment rendered by the Court, the other party may have recourse to the Security Council, which may, if it deems necessary, make recommendations or decide upon measures to be taken to give effect to the judgment.

Article 95

Nothing in the present Charter shall prevent Members of the United Nations from entrusting the solution of their differences to other tribunals by virtue of agreements already in existence or which may be concluded in the future.

Article 96

1. The General Assembly or the Security Council may request the International Court of Justice to give an advisory opinion on any legal question.

2. Other organs of the United Nations and specialized agencies, which may at any time be so authorized by the General Assembly, may also request advisory opinions of the Court on legal questions arising within the scope of their activities.

CHAPTER XV
THE SECRETARIAT

Article 97

The Secretariat shall comprise a Secretary-General and such staff as the Organization may require. The Secretary-General shall be appointed by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. He shall be the chief administrative officer of the Organization.

เลขาธิการจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่นั้น ในลักษณะที่ประชุม
ที่ปรึกษาของสมัชชาของคณะมนตรีความมั่นคง ของคณะมนตรีเศรษฐกิจ
และสังคม และของคณะมนตรีภาวะทรัสตี และจะต้องปฏิบัติหน้าที่
อย่างอื่นเช่นที่องค์กรเหล่านี้จะพึงมอบหมายให้ เลขาธิการจะต้องทำ
รายงานประจำปีเกี่ยวกับงานขององค์การฯ เสนอต่อสมัชชา

ข้อ ๑๑

เลขาธิการอาจนำเรื่องใด ๆ ซึ่งตามความเห็นของตนอาจคุกคาม
การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศมาเสนอให้คณะ
มนตรีความมั่นคงทราบ

ข้อ ๑๐๐

๑. ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เลขาธิการและพนักงานจะต้อง
ไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใด ๆ หรือจากเจ้าหน้าที่อื่นใดภายนอก
องค์การฯ บุคคลเหล่านี้จะต้องละเว้นจากการดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจ
มีผลสะท้อนถึงตำแหน่งหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ระหว่าง
ประเทศ ซึ่งรับผิดชอบต่อองค์การฯ เท่านั้น

๒. สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติ รั้งที่ จะเคารพต่อ
ความรับผิดชอบของเลขาธิการและพนักงาน อันมีลักษณะระหว่างประเทศ
โดยเฉพาะ และจะไม่พยายามใช้อิทธิพลต่อบุคคลเหล่านั้นในการปฏิบัติ
ตามความรับผิดชอบของเขา

ข้อ ๑๐๑

๑. พนักงานจะต้องได้รับการแต่งตั้งโดยเลขาธิการ ตามข้อบังคับ
ที่สมัชชาได้สถาปนาขึ้น

๒. พนักงานที่เหมาะสมจะต้องได้รับมอบหมายให้ไปประจำอยู่
เป็นการถาวรในคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ในคณะมนตรีภาวะ
ทรัสตี และในองค์กรอื่นของสหประชาชาติตามที่จำเป็น พนักงานเหล่านี้
จะต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนักเลขาธิการ

๓. ข้อพิจารณาอันสำคัญยิ่งในการว่าจ้างพนักงาน และในการ
กำหนดเงื่อนไขแห่งบริการได้แก่ ความจำเป็นที่จะต้องให้ได้มาซึ่งมาตรฐาน
อันสูงสุดแห่งสมรรถภาพ ความสามารถ และความซื่อสัตย์มั่นคง
จะต้องคำนึงตามสมควรถึงความสำคัญในการจัดหาพนักงาน โดยยึด
มูลฐานทางภูมิศาสตร์ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

Article 98

The Secretary-General shall act in that capacity in all meetings of the General Assembly, of the Security Council, of the Economic and Social Council, and of the Trusteeship Council, and shall perform such other functions as are entrusted to him by these organs. The Secretary-General shall make an annual report to the General Assembly on the work of the Organization.

Article 99

The Secretary-General may bring to the attention of the Security Council any matter which in his opinion may threaten the maintenance of international peace and security.

Article 100

1. In the performance of their duties the Secretary-General and the staff not seek or receive instructions from any government or from any other authority external to the Organization. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials responsible only to the Organization.

2. Each Member of the United Nations undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Secretary-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

Article 101

1. The staff shall be appointed by the Secretary-General under regulations established by the General Assembly.

2. Appropriate staffs shall be permanently assigned to the Economic and Social Council, the trusteeship council, and, as required, to other organs of the United Nations. These staffs shall form a part of the secretariat.

3. The paramount considerations in the employment of the staff and in the determination of the conditions of service shall be: the necessity of securing the highest standards of efficiency, competence, and integrity. Due regard shall be paid to the importance of recruiting the staff on as wide a geographical basis as possible.

หมวดที่ 16
บทเปิดคดี

ข้อ 102

1. สนธิสัญญาทุกฉบับ และความตกลงระหว่างประเทศทุกฉบับ สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติได้เข้าเป็นภาคีภายหลังที่กฎบัตรปัจจุบันได้ใช้บังคับ จะต้องจดทะเบียนไว้กับสำนักเลขาธิการโดยเร็วเท่าที่จะทำได้ และจะต้องพิมพ์โฆษณาโดยสำนักเลขาธิการนี้

2. ภาคีแห่งสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเช่นใด ๆ ซึ่งมีได้จดทะเบียนไว้ตามบทบัญญัติในวรรค 1 ของข้อนี้ไม่ยกเอาสนธิสัญญาหรือความตกลงนั้น ๆ ขึ้นกล่าวอ้างต่อองค์กรใด ๆ ของสหประชาชาติ

ข้อ 103

ในกรณีแห่งการขัดแย้งระหว่างข้อผูกพันของสมาชิกของสหประชาชาติตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันและตามข้อผูกพันตามความตกลงระหว่างประเทศอื่นใด ข้อผูกพันตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันจะต้องใช้บังคับ

ข้อ 104

องค์กรฯ จะมีความสามารถทางกฎหมายในดินแดนของสมาชิกแต่ละประเทศขององค์กรฯ เท่าที่จำเป็น เพื่อการปฏิบัติหน้าที่และเพื่อบรรลุผลตามความมุ่งประสงค์ขององค์กรฯ

ข้อ 105

1. องค์กรฯ จะอุปโภคเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในดินแดนของสมาชิกแต่ละประเทศขององค์กรฯ เท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์ขององค์กรฯ

2. ผู้แทนของสมาชิกของสหประชาชาติ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรฯ จะอุปโภคเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นว่านั้นเท่าที่จำเป็น เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนเกี่ยวกับองค์กรฯ โดยอิสระ

3. สมัชชาอาจทำคำแนะนำ ด้วยความมุ่งหมายในการกำหนดรายละเอียดของการนำวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้มาใช้บังคับ หรืออาจเสนอญัตติต่อสมาชิกของสหประชาชาติ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้

CHAPTER XVI
MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 102

1. Every treaty, and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the present Charter comes into force shall as soon as possible be registered with the Secretariat and published by it.

2. No party to any such treaty or international agreement which has not been registered in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations.

Article 103

In the event of a conflict between the obligations of the Members of the United Nations under the present Charter and their obligations under any other international agreement, their obligations under the present Charter shall prevail.

Article 104

The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes.

Article 105

1. The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such privileges and immunities as are necessary for the fulfilment of its purposes.

2. Representatives of the Members of the United Nations and officials of the Organization shall similarly enjoy such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions in connexion with the Organization.

3. The General Assembly may make recommendations with a view to determining the details of the application of paragraphs 1 and 2 of this Article or may propose conventions to the Members of the United Nations for this purpose.

หมวดที่ 17
ข้อตกลงเฉพาะกาลเกี่ยวกับความมั่นคง

ข้อ 106

ในระหว่างที่ความตกลงพิเศษดังที่อ้างถึงในข้อ 43 ยังมีได้ใช้บังคับ ซึ่งตามความเห็นของคณะมนตรีความมั่นคง จะช่วยให้คนได้เริ่มปฏิบัติตามความรับผิดชอบของตนตามข้อ 42 ภาคินแห่งปฏิญญาสี่ประชาชาติได้ลงนามกัน ณ กรุงมอสโก ในวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 1943 และฝรั่งเศสจะปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน และกับสมาชิกอื่น ๆ ของสหประชาชาติเมื่อจำเป็น ตามบทบัญญัติของวรรค 5 ของปฏิญญานั้น ด้วยความมุ่งหมายที่จะดำเนินการร่วมกันในนามขององค์การฯ เช่นที่อาจจำเป็น เพื่อความมุ่งประสงค์ในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 107

ไม่มีข้อใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน จะทำให้ไม่สมบูรณ์ หรือลบล้าง ซึ่งการดำเนินการในความเกี่ยวข้องกับรัฐใด ๆ ซึ่งในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สองได้เป็นศัตรูของรัฐใด ๆ ที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลที่รับผิดชอบการดำเนินการเช่นว่านั้นได้กระทำไป หรือได้ให้อำนาจกระทำไปโดยผลแห่งสงครามนั้น

หมวดที่ 18
การแก้ไข

ข้อ 108

การแก้ไขกฎบัตรฉบับปัจจุบัน จะมีผลใช้บังคับกับสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ เมื่อการแก้ไขนั้นได้รับคะแนนเสียงสองในสามของสมาชิกของสมัชชาลงมติให้ และได้รับการสัตยาบันตามกระบวนการทางรัฐธรรมนุญจากสองในสามของสมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งรวมถึงสมาชิกประจำทั้งปวงของคณะมนตรีความมั่นคงด้วย

ข้อ 109

1. การประชุมทั่วไปของสมาชิกของสหประชาชาติ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะทบทวนกฎบัตรฉบับปัจจุบัน อาจจัดให้มีขึ้นตามวันที่และสถานที่ซึ่งจะกำหนดโดยคะแนนเสียงสองในสามของสมาชิกของสมัชชา และโดยคะแนนเสียงของสมาชิกใด ๆ ของคณะมนตรีความมั่นคง ทั่วทุกประเทศ สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติ จะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนนในการประชุมนี้

2. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน ซึ่งได้รับคำแนะนำโดยคะแนนเสียงสองในสามของที่ประชุม จะมีผลเมื่อได้รับการสัตยาบันตามกระบวนการทางรัฐธรรมนุญจากสองในสามของสมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งรวมถึงสมาชิกประจำทั้งปวงของคณะมนตรีความมั่นคงด้วย

CHAPTER XVII
TRANSITIONAL SECURITY
ARRANGEMENTS

Article 106

Pending the coming into force of such special agreements referred to in Article 43 as in the opinion of the Security Council enable it to begin the exercise of its responsibilities under Article 42, the parties to the Four-Nation Declaration, signed at Moscow, 30 October 1943, and France, shall, in accordance with the provisions of paragraph 5 of that Declaration, consult with one another and as occasion requires with other Members of the United Nations with a view to such joint action on behalf of the Organization as may be necessary for the purpose of maintaining international peace and security.

Article 107

Nothing in the present Charter shall invalidate or preclude action, in relation to any state which during the Second World War has been an enemy of any signatory to the present Charter, taken or authorized as a result of that war by the Governments having responsibility for such action.

CHAPTER XVIII
AMENDMENTS

Article 108

Amendments to the present Charter shall come into force for all Members of the United Nations when they have been adopted by a vote of two thirds of the members of the General Assembly and ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations, including all the permanent members of the Security Council.

Article 109

1. A General Conference of the Members of the United Nations for the purpose of reviewing the present Charter may be held at a date and place to be fixed by a two-thirds vote of the members of the General Assembly and by a vote of any nine members of the Security Council. Each Member of the United Nations shall have one vote in the conference.

2. Any alteration of the present Charter recommended by a two-thirds vote of the conference shall take effect when ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations including all the permanent members of the Security Council.

3. ถ้าการประชุมเช่นข้างมีได้จัดให้มีขึ้นก่อนสมัยประชุมประจำปีครั้งที่สิบของสมัชชา นับแต่กฎบัตรฉบับปัจจุบันได้มีผลใช้บังคับแล้ว ข้อเสนอที่จะให้เรียกประชุมเช่นนั้นจะต้องนำเข้าระเบียบวาระของสมัยประชุมนั้นของสมัชชา และการประชุมจะต้องจัดให้มีขึ้นหากได้วินิจฉัยเช่นนั้นโดยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกของสมัชชา และโดยคะแนนเสียงของสมาชิกใด ๆ ของคณะมนตรีความมั่นคงเจ็ดประเทศ

3. If such a conference has not been held before the tenth annual session of the General Assembly following the coming into force of the present Charter, the proposal to call such a conference shall be placed on the agenda of that session of the General Assembly, and the conference shall be held if so decided by a majority vote of the members of the General Assembly and by vote of any seven members of the Security Council.

หมวดที่ 19

การสัตยาบันและการลงนาม

ข้อ 110

1. กฎบัตรฉบับปัจจุบันจะต้องได้รับการสัตยาบันโดยรัฐที่ลงนามตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญของรัฐตน
2. สัตยาบันจะต้องมอบไว้กับรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะต้องแจ้งให้รัฐที่ลงนามทั้งปวงตลอดจนเลขาธิการขององค์การฯ เมื่อได้รับการแต่งตั้งแล้ว ให้ทราบถึงการมอบแต่ละครั้ง
3. กฎบัตรฉบับปัจจุบันจะมีผลใช้บังคับ เมื่อสาธารณรัฐจีน ฝรั่งเศส สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และสหรัฐอเมริกา และจำนวนข้างมากของรัฐอื่น ๆ ที่ลงนามได้มอบสัตยาบันแล้ว พิธีสารแห่งสัตยาบันที่ได้มอบไว้นั้นจะต้องจัดทำขึ้นโดยรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะต้องส่งสำเนาพิธีสารนั้นไปยังรัฐที่ลงนามทั้งปวง
4. รัฐที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และให้สัตยาบันภายหลังกฎบัตรมีผลใช้บังคับแล้ว จะเป็นสมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติในเมื่อมอบสัตยาบันของตน

CHAPTER XIX
RATIFICATION AND
SIGNATURE

Article 110

1. The present Charter shall be ratified by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.
2. The ratifications shall be deposited with the Government of the United States of America, which shall notify all the signatory states of each deposit as well as the Secretary-General of the Organization when he has been appointed.
3. The present Charter shall come into force upon the deposit of ratifications by the Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the United States of America, and by a majority of the other signatory states. A rotocol of the ratifications deposited shall thereupon be drawn up by the Government of the United States of America which shall communicate copies thereof to all the signatory states.
4. The states signatory to the present Charter which ratify it after it has come into force will become original Members of the United Nations on the date of the deposit of their respective ratifications.

ข้อ 111

กฎบัตรฉบับปัจจุบันซึ่งด้วยภาษาจีน ฝรั่งเศส รัสเซีย อังกฤษ สเปน ถูกต้องเท่าเทียมกัน จะต้องมอบไว้ในบรรณสารของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา รัฐบาลนั้นจะต้องส่งสำเนาซึ่งรับรองโดยถูกต้องไปยังรัฐบาลของรัฐที่ลงนามอื่น ๆ เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้แทนของรัฐบาลทั้งหลายของสหประชาชาติได้ลงนามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน ทำขึ้น ณ นครซานฟรานซิสโก เมื่อวันที่ยี่สิบหก มิถุนายน ค.ศ. หนึ่งพันเก้าร้อยสี่สิบห้า

Article 111

The present Charter, of which the Chinese, French, Russian, English and Spanish texts are equally authentic, shall remain deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of the other signatory states. In Faith Whereof the representatives of the Governments of the United Nations have signed the present Charter. Done at the city of San Francisco the twenty-sixth day of June, one thousand nine hundred and forty-five.

ภาคผนวก ค.

Statute of the International Tribunal for the Prosecution
of Persons Responsible for Serious Violation of
International Humanitarian Law Committed
in the Territory of the Former
Yugoslavia

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

UNITED
NATIONS

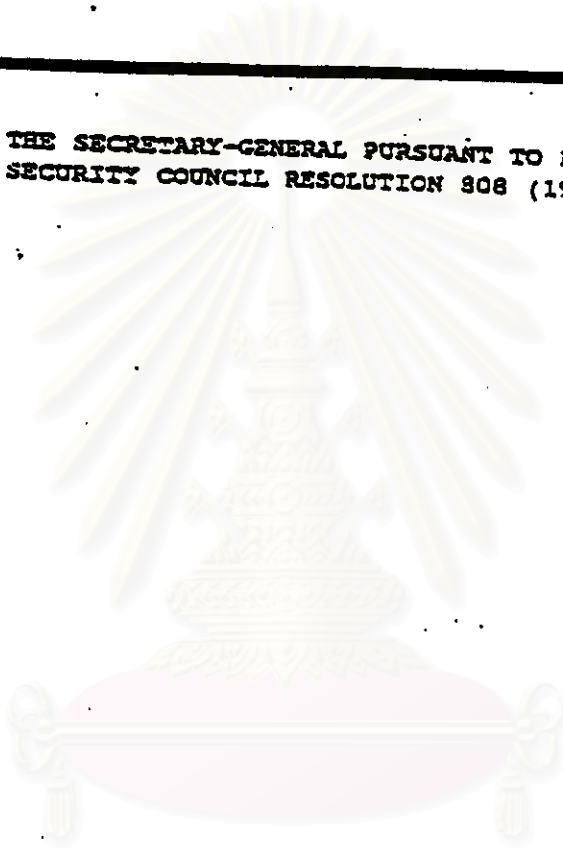
Security Council

Distr.
GENERAL

S/25704
3 May 1993

ORIGINAL: ENGLISH

REPORT OF THE SECRETARY-GENERAL PURSUANT TO PARAGRAPH 2
OF SECURITY COUNCIL RESOLUTION 808 (1993)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Statute of the International Tribunal

Having been established by the Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, the International Tribunal for the Prosecution of Persons Responsible for Serious Violations of International Humanitarian Law Committed in the Territory of the Former Yugoslavia since 1991 (hereafter referred to as "the International Tribunal") shall function in accordance with the provisions of the present Statute.

Article 1

Competence of the International Tribunal

The International Tribunal shall have the power to prosecute persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia since 1991 in accordance with the provisions of the present Statute.

Article 2

Grave breaches of the Geneva Conventions of 1949

The International Tribunal shall have the power to prosecute persons committing or ordering to be committed grave breaches of the Geneva Conventions of August 1949, namely the following acts against persons or property protected under the provisions of the relevant Geneva Convention:

- (a) wilful killing;
- (b) torture or inhuman treatment, including biological experiments;
- (c) wilfully causing great suffering or serious injury to body or health;
- (d) extensive destruction and appropriation of property, not justified by military necessity and carried out unlawfully and wantonly;
- (e) compelling a prisoner of war or a civilian to serve in the forces of a hostile power;
- (f) wilfully depriving a prisoner of war or a civilian of the rights of fair and regular trial;
- (g) unlawful deportation or transfer or unlawful confinement of a civilian;
- (h) taking civilians as hostages.

Article 3

Violations of the laws or customs of war

The International Tribunal shall have the power to prosecute persons violating the laws or customs of war. Such violations shall include, but not be limited to:

- (a) employment of poisonous weapons or other weapons calculated to cause unnecessary suffering;
- (b) wanton destruction of cities, towns or villages, or devastation not justified by military necessity;
- (c) attack, or bombardment, by whatever means, of undefended towns, villages, dwellings, or buildings;
- (d) seizure of, destruction or wilful damage done to institutions dedicated to religion, charity and education, the arts and sciences, historic monuments and works of art and science;
- (e) plunder of public or private property.

Article 4

Genocide

1. The International Tribunal shall have the power to prosecute persons committing genocide as defined in paragraph 2 of this article or of committing any of the other acts enumerated in paragraph 3 of this article.

2. Genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, such:

- (a) killing members of the group;
- (b) causing serious bodily or mental harm to members of the group;
- (c) deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part;
- (d) imposing measures intended to prevent births within the group;
- (e) forcibly transferring children of the group to another group.

3. The following acts shall be punishable:

- (a) genocide;
- (b) conspiracy to commit genocide;

/...

direct and public incitement to commit genocide;

attempt to commit genocide;

complicity in genocide.

Article 5

Crimes against humanity

The International Tribunal shall have the power to prosecute persons liable for the following crimes when committed in armed conflict, whether international or internal in character, and directed against any civilian population:

- 1) murder;
- 2) extermination;
- 3) enslavement;
- 4) deportation;
- 5) imprisonment;
- 6) torture;
- 7) rape;
- 8) persecutions on political, racial and religious grounds;
- 9) other inhumane acts.

Article 6

Personal jurisdiction

The International Tribunal shall have jurisdiction over natural persons subject to the provisions of the present Statute.

Article 7

Individual criminal responsibility

A person who planned, instigated, ordered, committed or otherwise aided and abetted in the planning, preparation or execution of a crime referred to in articles 2 to 5 of the present Statute, shall be individually responsible for the crime.

/...

2. The official position of any accused person, whether as Head of State or Government or as a responsible Government official, shall not relieve such person of criminal responsibility nor mitigate punishment.

3. The fact that any of the acts referred to in articles 2 to 5 of the present Statute was committed by a subordinate does not relieve his superior of criminal responsibility if he knew or had reason to know that the subordinate was about to commit such acts or had done so and the superior failed to take the necessary and reasonable measures to prevent such acts or to punish the perpetrators thereof.

4. The fact that an accused person acted pursuant to an order of a Government or of a superior shall not relieve him of criminal responsibility, but may be considered in mitigation of punishment if the International Tribunal determines that justice so requires.

Article 8

Territorial and temporal jurisdiction

The territorial jurisdiction of the International Tribunal shall extend to the territory of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia, including land surface, airspace and territorial waters. The temporal jurisdiction of the International Tribunal shall extend to a period beginning on 1 January 1991.

Article 9

Concurrent jurisdiction

1. The International Tribunal and national courts shall have concurrent jurisdiction to prosecute persons for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia since 1 January 1991.

2. The International Tribunal shall have primacy over national courts. At any stage of the procedure, the International Tribunal may formally request national courts to defer to the competence of the International Tribunal in accordance with the present Statute and the Rules of Procedure and Evidence of the International Tribunal.

Article 10

Non-bis-in-idem

1. No person shall be tried before a national court for acts constituting serious violations of international humanitarian law under the present Statute, which he or she has already been tried by the International Tribunal.

/...

A person who has been tried by a national court for acts constituting violations of international humanitarian law may be subsequently tried by the International Tribunal only if:

- (a) the act for which he or she was tried was characterized as an ordinary crime;
- (b) the national court proceedings were not impartial or independent, were intended to shield the accused from international criminal responsibility, or the accused was not diligently prosecuted.

In considering the penalty to be imposed on a person convicted of a crime under the present Statute, the International Tribunal shall take into account the extent to which any penalty imposed by a national court on the same person for the same act has already been served.

Article 11

Organization of the International Tribunal

The International Tribunal shall consist of the following organs:

- (a) The Chambers, comprising two Trial Chambers and an Appeals Chamber;
- (b) The Prosecutor, and
- (c) A Registry, servicing both the Chambers and the Prosecutor.

Article 12

Composition of the Chambers

The Chambers shall be composed of eleven independent judges, no two of whom shall be nationals of the same State, who shall serve as follows:

- (a) Three judges shall serve in each of the Trial Chambers;
- (b) Five judges shall serve in the Appeals Chamber.

Article 13

Qualifications and election of judges

1. The judges shall be persons of high moral character, impartiality and integrity who possess the qualifications required in their respective countries for appointment to the highest judicial offices. In the overall composition of the Chambers due account shall be taken of the experience of the judges in international law, international law, including international humanitarian law and human rights law.

/...

2. The judges of the International Tribunal shall be elected by the General Assembly from a list submitted by the Security Council, in the following manner:

- (a) The Secretary-General shall invite nominations for judges of the International Tribunal from States Members of the United Nations and non-member States maintaining permanent observer missions at United Nations Headquarters;
- (b) Within sixty days of the date of the invitation of the Secretary-General, each State may nominate up to two candidates meeting the qualifications set out in paragraph 1 above, no two of whom shall be of the same nationality;
- (c) The Secretary-General shall forward the nominations received to the Security Council. From the nominations received the Security Council shall establish a list of not less than twenty-two and not more than thirty-three candidates, taking due account of the adequate representation of the principal legal systems of the world;
- (d) The President of the Security Council shall transmit the list of candidates to the President of the General Assembly. From that list the General Assembly shall elect the eleven judges of the International Tribunal. The candidates who receive an absolute majority of the votes of the States Members of the United Nations and of the non-Member States maintaining permanent observer missions at United Nations Headquarters, shall be declared elected. Should two candidates of the same nationality obtain the required majority vote, the one who received the higher number of votes shall be considered elected.

3. In the event of a vacancy in the Chambers, after consultation with the Presidents of the Security Council and of the General Assembly, the Secretary-General shall appoint a person meeting the qualifications of paragraph 1 above, for the remainder of the term of office concerned.

4. The judges shall be elected for a term of four years. The terms and conditions of service shall be those of the judges of the International Court of Justice. They shall be eligible for re-election.

Article 14

Officers and members of the Chambers

- 1. The judges of the International Tribunal shall elect a President.
- 2. The President of the International Tribunal shall be a member of the Appeals Chamber and shall preside over its proceedings.
- 3. After consultation with the judges of the International Tribunal, the President shall assign the judges to the Appeals Chamber and to the Trial Chambers. A judge shall serve only in the Chamber to which he or she was assigned.
- 4. The judges of each Trial Chamber shall elect a Presiding Judge, who shall conduct all of the proceedings of the Trial Chamber as a whole.

/...

Article 15Rules of procedure and evidence

The judges of the International Tribunal shall adopt rules of procedure and evidence for the conduct of the pre-trial phase of the proceedings, trials and appeals, the admission of evidence, the protection of victims and witnesses and other appropriate matters.

Article 16The Prosecutor

1. The Prosecutor shall be responsible for the investigation and prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia since January 1991.
2. The Prosecutor shall act independently as a separate organ of the International Tribunal. He or she shall not seek or receive instructions from any Government or from any other source.
3. The Office of the Prosecutor shall be composed of a Prosecutor and such other qualified staff as may be required.
4. The Prosecutor shall be appointed by the Security Council on nomination by the Secretary-General. He or she shall be of high moral character and possess the highest level of competence and experience in the conduct of investigations and prosecutions of criminal cases. The Prosecutor shall serve for a four-year term and be eligible for reappointment. The terms and conditions of service of the Prosecutor shall be those of an Under-Secretary-General of the United Nations.
5. The staff of the Office of the Prosecutor shall be appointed by the Secretary-General on the recommendation of the Prosecutor.

Article 17The Registry

1. The Registry shall be responsible for the administration and servicing of the International Tribunal.
2. The Registry shall consist of a Registrar and such other staff as may be required.
3. The Registrar shall be appointed by the Secretary-General after consultation with the President of the International Tribunal. He or she shall serve for a four-year term and be eligible for reappointment. The terms and conditions of service of the Registrar shall be those of an Assistant Secretary-General of the United Nations.

/...

The staff of the Registry shall be appointed by the Secretary-General on the recommendation of the Registrar.

Article 18

Investigation and preparation of indictment

The Prosecutor shall initiate investigations ex-officio or on the basis of information obtained from any source, particularly from Governments, international organizations, intergovernmental and non-governmental organizations. The Prosecutor shall assess the information received or obtained and decide whether there is sufficient basis to proceed.

The Prosecutor shall have the power to question suspects, victims and witnesses, to collect evidence and to conduct on-site investigations. In carrying out these tasks, the Prosecutor may, as appropriate, seek the assistance of the State authorities concerned.

If questioned, the suspect shall be entitled to be assisted by counsel of his own choice, including the right to have legal assistance assigned to him if he does not have sufficient means to pay for it, as well as to necessary translation into and from a language he speaks and understands.

Upon a determination that a prima facie case exists, the Prosecutor shall prepare an indictment containing a concise statement of the facts and the crimes with which the accused is charged under the Statute. The indictment shall be transmitted to a judge of the Trial Chamber.

Article 19

Review of the indictment

The judge of the Trial Chamber to whom the indictment has been submitted shall review it. If satisfied that a prima facie case has been established by the Prosecutor, he shall confirm the indictment. If not so satisfied, the indictment shall be dismissed.

Upon confirmation of an indictment, the judge may, at the request of the Prosecutor, issue such orders and warrants for the arrest, detention, transfer or transfer of persons, and any other orders as may be required for the conduct of the trial.

Article 20

Commencement and conduct of trial proceedings

1. The Trial Chambers shall ensure that a trial is fair and expeditious and that proceedings are conducted in accordance with the rules of procedure and evidence, with full respect for the rights of the accused and due regard for the protection of victims and witnesses.
2. A person against whom an indictment has been confirmed shall, pursuant to an order or an arrest warrant of the International Tribunal, be taken into custody, immediately informed of the charges against him and transferred to the International Tribunal.
3. The Trial Chamber shall read the indictment, satisfy itself that the rights of the accused are respected, confirm that the accused understands the indictment, and instruct the accused to enter a plea. The Trial Chamber shall then set the date for trial.
4. The hearings shall be public unless the Trial Chamber decides to close the proceedings in accordance with its rules of procedure and evidence.

Article 21

Rights of the accused

1. All persons shall be equal before the International Tribunal.
2. In the determination of charges against him, the accused shall be entitled to a fair and public hearing, subject to article 22 of the Statute.
3. The accused shall be presumed innocent until proved guilty according to the provisions of the present Statute.
4. In the determination of any charge against the accused pursuant to the present Statute, the accused shall be entitled to the following minimum guarantees, in full equality:
 - (a) to be informed promptly and in detail in a language which he understands of the nature and cause of the charge against him;
 - (b) to have adequate time and facilities for the preparation of his defence and to communicate with counsel of his own choosing;
 - (c) to be tried without undue delay;
 - (d) to be tried in his presence, and to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing; to be informed, if he does not have legal assistance, of this right; and to have legal assistance assigned to him, in any case where the interests of justice so require, and without payment by him in any such case if he does not have sufficient means to pay for it;

/...

- (e) to examine, or have examined, the witnesses against him and to obtain attendance and examination of witnesses on his behalf under the same conditions as witnesses against him;
- (f) to have the free assistance of an interpreter if he cannot understand or speak the language used in the International Tribunal;
- (g) not to be compelled to testify against himself or to confess guilt.

Article 22

Protection of victims and witnesses

The International Tribunal shall provide in its rules of procedure and evidence for the protection of victims and witnesses. Such protection measures shall include, but shall not be limited to, the conduct of in camera proceedings and the protection of the victim's identity.

Article 23

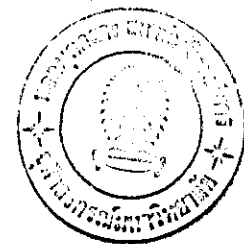
Judgement

1. The Trial Chambers shall pronounce judgements and impose sentences and penalties on persons convicted of serious violations of international humanitarian law.
2. The judgement shall be rendered by a majority of the judges of the Trial Chamber, and shall be delivered by the Trial Chamber in public. It shall be accompanied by a reasoned opinion in writing, to which separate or dissenting opinions may be appended.

Article 24

Penalties

1. The penalty imposed by the Trial Chamber shall be limited to imprisonment. In determining the terms of imprisonment, the Trial Chambers shall have recourse to the general practice regarding prison sentences in the courts of the former Yugoslavia.
2. In imposing the sentences, the Trial Chambers should take into account such factors as the gravity of the offence and the individual circumstances of the convicted person.
3. In addition to imprisonment, the Trial Chambers may order the return of any property and proceeds acquired by criminal conduct, including by means of seizure, to their rightful owners.

Article 25

Appellate proceedings

1. The Appeals Chamber shall hear appeals from persons convicted by the Trial Chambers or from the Prosecutor on the following grounds:

- (a) an error on a question of law invalidating the decision; or
- (b) an error of fact which has occasioned a miscarriage of justice.

2. The Appeals Chamber may affirm, reverse or revise the decisions taken by the Trial Chambers.

Article 26

Review proceedings

Where a new fact has been discovered which was not known at the time of the proceedings before the Trial Chambers or the Appeals Chamber and which could have been a decisive factor in reaching the decision, the convicted person or the Prosecutor may submit to the International Tribunal an application for review of the judgement.

Article 27

Enforcement of sentences

Imprisonment shall be served in a State designated by the International Tribunal from a list of States which have indicated to the Security Council their willingness to accept convicted persons. Such imprisonment shall be in accordance with the applicable law of the State concerned, subject to the provision of the International Tribunal.

Article 28

Pardon or commutation of sentences

If, pursuant to the applicable law of the State in which the convicted person is imprisoned, he or she is eligible for pardon or commutation of sentence, the State concerned shall notify the International Tribunal accordingly. The President of the International Tribunal, in consultation with the judges, shall decide the matter on the basis of the interests of justice and general principles of law.

/...

Article 29

Cooperation and judicial assistance

1. States shall cooperate with the International Tribunal in the investigation and prosecution of persons accused of committing serious violations of international humanitarian law.
2. States shall comply without undue delay with any request for assistance or an order issued by a Trial Chamber, including, but not limited to:
 - (a) the identification and location of persons;
 - (b) the taking of testimony and the production of evidence;
 - (c) the service of documents;
 - (d) the arrest or detention of persons;
 - (e) the surrender or the transfer of the accused to the International Tribunal.

Article 30

The status, privileges and immunities of the International Tribunal

1. The Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 13 February 1946 shall apply to the International Tribunal, the judges, the Prosecutor and his staff, and the Registrar and his staff.
2. The judges, the Prosecutor and the Registrar shall enjoy the privileges and immunities, exemptions and facilities accorded to diplomatic envoys, in accordance with international law.
3. The staff of the Prosecutor and of the Registrar shall enjoy the privileges and immunities accorded to officials of the United Nations under Articles V and VII of the Convention referred to in paragraph 1 of this article.
4. Other persons, including the accused, required at the seat of the International Tribunal shall be accorded such treatment as is necessary for the proper functioning of the International Tribunal.

Article 31

Seat of the International Tribunal

The International Tribunal shall have its seat at The Hague.

Article 32

Expenses of the International Tribunal

The expenses of the International Tribunal shall be borne by the regular budget of the United Nations in accordance with Article 17 of the Charter of the United Nations.

Article 33

Working languages

The working languages of the International Tribunal shall be English and French.

Article 34

Annual report

The President of the International Tribunal shall submit an annual report of the International Tribunal to the Security Council and to the General Assembly.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Draft Statute for
an International
Criminal Court

DRAFT STATUTE FOR AN INTERNATIONAL CRIMINAL COURT

The States parties to this Statute,

Desiring to further international cooperation to enhance the effective prosecution and suppression of crimes of international concern, and for that purpose to establish an international criminal court;

Emphasizing that such a court is intended to exercise jurisdiction only over the most serious crimes of concern to the international community as a whole;

Emphasizing further that such a court is intended to be complementary to national criminal justice systems in cases where such trial procedures may not be available or may be ineffective;

PART 1: ESTABLISHMENT OF THE COURT

Article 1

The Court

There is established an International Criminal Court ("the Court"), whose jurisdiction and functioning shall be governed by the provisions of this Statute.

Article 2

Relationship of the Court to the United Nations

The President, with the approval of the States parties to this Statute ("States parties"), may conclude an agreement establishing an appropriate relationship between the Court and the United Nations.

475

Article 3

Seat of the Court

1. The seat of the Court shall be established at ... in ... ("the host State").
2. The President, with the approval of the States parties, may conclude an agreement with the host State establishing the relationship between that State and the Court.
3. The Court may exercise its powers and functions on the territory of any State party and, by special agreement, on the territory of any other State.

Article 4

Status and legal capacity

1. The Court is a permanent institution open to States parties in accordance with this Statute. It shall act when required to consider a case submitted to it.
2. The Court shall enjoy in the territory of each State party such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes.

PART 2: COMPOSITION AND ADMINISTRATION OF THE COURT

Article 5

Organs of the Court

The Court consists of the following organs:

- (a) a Presidency, as provided in article 8;
- (b) an Appeals Chamber, Trial Chambers and other chambers, as provided in article 9;
- (c) a Procuracy, as provided in article 12; and
- (d) a Registry, as provided in article 13.

Article 6

Qualification and election of judges

1. The judges of the Court shall be persons of high moral character, impartiality and integrity who possess the qualifications required in their respective countries for appointment to the highest judicial offices, and have, in addition:
 - (a) criminal trial experience;
 - (b) recognized competence in international law.
2. Each State party may nominate for election not more than two persons, of different nationality, who possess the qualification referred to in paragraph 1 (a) or that referred to in paragraph 1 (b), and who are willing to serve as may be required on the Court.
3. Eighteen judges shall be elected by an absolute majority vote of the States parties by secret ballot. Ten judges shall first be elected, from among the persons nominated as having the qualification referred to in paragraph 1 (a). Eight judges shall then be elected, from among the persons nominated as having the qualification referred to in paragraph 1 (b).
4. No two judges may be nationals of the same State.
5. States parties should bear in mind in the election of the judges that the representation of the principal legal systems of the world should be assured.
6. Judges hold office for a term of nine years and, subject to paragraph 7 and article 7 (2), are not eligible for re-election. A judge shall, however, continue in office in order to complete any case the hearing of which has commenced.
7. At the first election, six judges chosen by lot shall serve for a term of three years and are eligible for re-election; six judges chosen by lot shall serve for a term of six years; and the remainder shall serve for a term of nine years.
8. Judges nominated as having the qualification referred to in paragraph 1 (a) or 1 (b), as the case may be, shall be replaced by persons nominated as having the same qualification.

Article 7

Judicial vacancies

1. In the event of a vacancy, a replacement judge shall be elected in accordance with article 6.
2. A judge elected to fill a vacancy shall serve for the remainder of the predecessor's term, and if that period is less than five years is eligible for re-election for a further term.

Article 8

The Presidency

1. The President, the first and second Vice-Presidents and two alternate Vice-Presidents shall be elected by an absolute majority of the judges. They shall serve for a term of three years or until the end of their term of office as judges, whichever is earlier.
2. The first or second Vice-President, as the case may be, may act in place of the President in the event that the President is unavailable or disqualified. An alternate Vice-President may act in place of either Vice-President as required.
3. The President and the Vice-Presidents shall constitute the Presidency which shall be responsible for:
 - (a) the due administration of the Court; and
 - (b) the other functions conferred on it by this Statute.
4. Unless otherwise indicated, pre-trial and other procedural functions conferred under this Statute on the Court may be exercised by the Presidency in any case where a chamber of the Court is not seized of the matter.
5. The Presidency may, in accordance with the Rules, delegate to one or more judges the exercise of a power vested in it under articles 26 (3), 27 (5), 28, 29 or 30 (3) in relation to a case, during the period before a Trial Chamber is established for that case.

Article 9

Chambers

1. As soon as possible after each election of judges to the Court, the Presidency shall in accordance with the Rules constitute an Appeals Chamber consisting of the President and six other judges, of whom at least three shall be judges elected from among the persons nominated as having the qualification referred to in article 6 (1) (b). The President shall preside over the Appeals Chamber.
2. The Appeals Chamber shall be constituted for a term of three years. Members of the Appeals Chamber shall, however, continue to sit on the Chamber in order to complete any case the hearing of which has commenced.
3. Judges may be renewed as members of the Appeals Chamber for a second or subsequent term.
4. Judges not members of the Appeals Chamber shall be available to serve on Trial Chambers and other chambers required by this Statute, and to act as substitute members of the Appeals Chamber in the event that a member of that Chamber is unavailable or disqualified.

5. The Presidency shall nominate in accordance with the Rules five such judges to be members of the Trial Chamber for a given case. A Trial Chamber shall include at least three judges elected from among the persons nominated as having the qualification referred to in article 6 (1) (a).

6. The Rules may provide for alternate judges to be nominated to attend a trial and to act as members of the Trial Chamber in the event that a judge dies or becomes unavailable during the course of the trial.

7. No judge who is a national of a complainant State or of a State of which the accused is a national shall be a member of a chamber dealing with the case.

Article 10

Independence of the judges

1. In performing their functions, the judges shall be independent.

2. Judges shall not engage in any activity which is likely to interfere with their judicial functions or to affect confidence in their independence. In particular, they shall not while holding the office of judge be a member of the legislative or executive branches of the Government of a State, or of a body responsible for the investigation or prosecution of crimes.

3. Any question as to the application of paragraph 2 shall be decided by the Presidency.

4. On the recommendation of the Presidency, the States parties may by a two-thirds majority decide that the work-load of the Court requires that the judges should serve on a full-time basis. In that case:

(a) existing judges who elect to serve on a full-time basis shall not hold any other office or employment; and

(b) judges subsequently elected shall not hold any other office or employment.

- 250 -

Article 11

Excusing and disqualification of judges

1. The Presidency at the request of a judge may excuse that judge from the exercise of a function under this Statute.
2. Judges shall not participate in any case in which they have previously been involved in any capacity or in which their impartiality might reasonably be doubted on any ground, including an actual, apparent or potential conflict of interest.
3. The Prosecutor or the accused may request the disqualification of a judge under paragraph 2.
4. Any question as to the disqualification of a judge shall be decided by an absolute majority of the members of the Chamber concerned. The challenged judge shall not take part in the decision.

Article 12

The Procuracy

1. The Procuracy is an independent organ of the Court responsible for the investigation of complaints brought in accordance with this Statute and for the conduct of prosecutions. A member of the Procuracy shall not seek or act on instructions from any external source.
2. The Procuracy shall be headed by the Prosecutor, assisted by one or more Deputy Prosecutors, who may act in place of the Prosecutor in

Article 13

The Registry

1. On the proposal of the Presidency, the judges by an absolute majority by secret ballot shall elect a Registrar, who shall be the principal administrative officer of the Court. They may in the same manner elect a Deputy Registrar.
2. The Registrar shall hold office for a term of five years, is eligible for re-election and shall be available on a full-time basis. The Deputy Registrar shall hold office for a term of five years or such shorter term as may be decided on, and may be elected on the basis that the Deputy Registrar is willing to serve as required.
3. The Presidency may appoint or authorize the Registrar to appoint such other staff of the Registry as may be necessary.
4. The staff of the Registry shall be subject to Staff Regulations drawn up by the Registrar.

the event that the Prosecutor is unavailable. The Prosecutor and the Deputy Prosecutors shall be of different nationalities. The Prosecutor may appoint such other qualified staff as may be required.

3. The Prosecutor and Deputy Prosecutors shall be persons of high moral character and have high competence and experience in the prosecution of criminal cases. They shall be elected by secret ballot by an absolute majority of the States parties, from among candidates nominated by States parties. Unless a shorter term is otherwise decided on at the time of their election, they shall hold office for a term of five years and are eligible for re-election.

4. The States parties may elect the Prosecutor and Deputy Prosecutors on the basis that they are willing to serve as required.

5. The Prosecutor and Deputy Prosecutors shall not act in relation to a complaint involving a person of their own nationality.

6. The Presidency may excuse the Prosecutor or a Deputy Prosecutor at their request from acting in a particular case, and shall decide any question raised in a particular case as to the disqualification of the Prosecutor or a Deputy Prosecutor.

7. The staff of the Procuracy shall be subject to Staff Regulations drawn up by the Prosecutor.

Article 14

Solemn undertaking

Before first exercising their functions under this Statute, judges and other officers of the Court shall make a public and solemn undertaking to do so impartially and conscientiously.

Article 15

Loss of office

1. A judge, the Prosecutor or other officer of the Court who is found to have committed misconduct or a serious breach of this Statute, or to be unable to exercise the functions required by this Statute because of long-term illness or disability, shall cease to hold office.

2. A decision as to the loss of office under paragraph 1 shall be made by secret ballot:

(a) in the case of the Prosecutor or a Deputy Prosecutor, by an absolute majority of the States parties;

(b) in any other case, by a two-thirds majority of the judges.

3. The judge, the Prosecutor or any other officer whose conduct or fitness for office is impugned shall have full opportunity to present evidence and to make submissions but shall not otherwise participate in the discussion of the question.

Article 16

Privileges and immunities

1. The judges, the Prosecutor, the Deputy Prosecutors and the staff of the Procuracy, the Registrar and the Deputy Registrar shall enjoy the privileges, immunities and facilities of a diplomatic agent within the meaning of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 16 April 1961.
2. The staff of the Registry shall enjoy the privileges, immunities and facilities necessary to the performance of their functions.
3. Counsel, experts and witnesses before the Court shall enjoy the privileges and immunities necessary to the independent exercise of their duties.
4. The judges may by an absolute majority decide to revoke a privilege or waive an immunity conferred by this article, other than an immunity of a judge, the Prosecutor or Registrar as such. In the case of other officers and staff of the Procuracy or Registry, they may do so only on the recommendation of the Prosecutor or Registrar, as the case may be.

Article 17

Allowances and expenses

1. The President shall receive an annual allowance.
2. The Vice-Presidents shall receive a special allowance for each day they exercise the functions of the President.
3. Subject to paragraph 4, the judges shall receive a daily allowance during the period in which they exercise their functions. They may continue to receive a salary payable in respect of another position occupied by them consistently with article 10.
4. If it is decided under article 10 (4) that judges shall thereafter serve on a full-time basis, existing judges who elect to serve on a full-time basis, and all judges subsequently elected, shall be paid a salary.

Article 18

Working languages

The working languages of the Court shall be English and French.

Article 19Rules of the Court

1. Subject to paragraphs 2 and 3, the judges may by an absolute majority make rules for the functioning of the Court in accordance with this Statute, including rules regulating:
 - (a) the conduct of investigations;
 - (b) the procedure to be followed and the rules of evidence to be applied;
 - (c) any other matter which is necessary for the implementation of this Statute.
2. The initial Rules of the Court shall be drafted by the judges within six months of the first elections for the Court, and submitted to a conference of States parties for approval. The judges may decide that a rule subsequently made under paragraph 1 should also be submitted to a conference of States parties for approval.
3. In any case to which paragraph 2 does not apply, rules made under paragraph 1 shall be transmitted to States parties and may be confirmed by the Presidency unless, within six months after transmission, a majority of States parties have communicated in writing their objections.
4. A rule may provide for its provisional application in the period prior to its approval or confirmation. A rule not approved or confirmed shall lapse.

PART 3: JURISDICTION OF THE COURT

Article 20Crimes within the jurisdiction of the Court

The Court has jurisdiction in accordance with this Statute with respect to the following crimes:

- (a) the crime of genocide;
- (b) the crime of aggression;
- (c) serious violations of the laws and customs applicable in armed conflict;
- (d) crimes against humanity;
- (e) crimes, established under or pursuant to the treaty provisions listed in the Annex, which, having regard to the conduct alleged, constitute exceptionally serious crimes of international concern.

Article 21

Prerequisites to the exercise of jurisdiction

1. The Court may exercise its jurisdiction over a person with respect to a crime referred to in article 20 if:

(a) in a case of genocide, a complaint is brought under article 25 (1);

(b) in any other case, a complaint is brought under article 25 (2) and the jurisdiction of the Court with respect to the crime is accepted under article 22:

(i) by the State which has custody of the suspect with respect to the crime ("the custodial State"); and

(ii) by the State on the territory of which the act or omission in question occurred.

2. If, with respect to a crime to which paragraph 1 (b) applies, the custodial State has received, under an international agreement, a request from another State to surrender a suspect for the purposes of prosecution, then, unless the request is rejected, the acceptance by the requesting State of the Court's jurisdiction with respect to the crime is also required.

Article 22

Acceptance of the jurisdiction of the Court for the purposes of article 21

1. A State party to this Statute may:

(a) at the time it expresses its consent to be bound by the Statute, by declaration lodged with the depositary; or

(b) at a later time, by declaration lodged with the Registrar;

accept the jurisdiction of the Court with respect to such of the crimes referred to in article 20 as it specifies in the declaration.

2. A declaration may be of general application, or may be limited to particular conduct or to conduct committed during a particular period of time.

3. A declaration may be made for a specified period, in which case it may not be withdrawn before the end of that period, or for an unspecified period, in which case it may be withdrawn only upon giving six months' notice of withdrawal to the Registrar. Withdrawal does not affect proceedings already commenced under this Statute.

4. If under article 21 the acceptance of a State which is not a party to this Statute is required, that State may, by declaration lodged with the Registrar, consent to the Court exercising jurisdiction with respect to the crime.

Article 23Action by the Security Council

1. Notwithstanding article 21, the Court has jurisdiction in accordance with this Statute with respect to crimes referred to in article 20 as a consequence of the referral of a matter to the Court by the Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations.
2. A complaint of or directly related to an act of aggression may not be brought under this Statute unless the Security Council has first determined that a State has committed the act of aggression which is the subject of the complaint.
3. No prosecution may be commenced under this Statute arising from a situation which is being dealt with by the Security Council as a threat to or breach of the peace or an act of aggression under Chapter VII of the Charter, unless the Security Council otherwise decides.

Article 24Duty of the Court as to jurisdiction

The Court shall satisfy itself that it has jurisdiction in any case brought before it.

Commentary

This article is intended to spell out the duty of the Court (and of each of its organs, as appropriate) to satisfy itself that it has jurisdiction in a given case. Detailed provisions relating to challenges to jurisdiction are contained in article 34. But even in the absence of a challenge there is an ex officio responsibility on the Court in matters of jurisdiction.

PART 4. INVESTIGATION AND PROSECUTION

Article 25Complaint

1. A State party which is also a Contracting Party to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide of 9 December 1948 may lodge a complaint with the Prosecutor alleging that a crime of genocide appears to have been committed.
2. A State party which accepts the jurisdiction of the Court under article 22 with respect to a crime may lodge a complaint with the Prosecutor alleging that such a crime appears to have been committed.
3. As far as possible a complaint shall specify the circumstances of the alleged crime and the identity and whereabouts of any suspect, and be accompanied by such supporting documentation as is available to the complainant State.
4. In a case to which article 23 (1) applies, a complaint is not required for the initiation of an investigation.

Article 26

Investigation of alleged crimes

1. On receiving a complaint or upon notification of a decision of the Security Council referred to in article 23 (1), the Prosecutor shall initiate an investigation unless the prosecutor concludes that there is no possible basis for a prosecution under this Statute and decides not to initiate an investigation, in which case the Prosecutor shall so inform the Presidency.

2. The Prosecutor may:

- (a) request the presence of and question suspects, victims and witnesses;
- (b) collect documentary and other evidence;
- (c) conduct on-site investigations;
- (d) take necessary measures to ensure the confidentiality of information or the protection of any person;
- (e) as appropriate, seek the cooperation of any State or of the United Nations.

3. The Presidency may, at the request of the Prosecutor, issue such subpoenas and warrants as may be required for the purposes of an investigation, including a warrant under article 28 (1) for the provisional arrest of a suspect.

4. If, upon investigation and having regard, inter alia, to the matters referred to in article 35, the Prosecutor concludes that there is no sufficient basis for a prosecution under this Statute and decides not to file an indictment, the Prosecutor shall so inform the Presidency giving details of the nature and basis of the complaint and of the reasons for not filing an indictment.

5. At the request of a complainant State or, in a case to which article 23 (1) applies, at the request of the Security Council, the Presidency shall review a decision of the Prosecutor not to initiate an investigation or not to file an indictment, and may request the Prosecutor to reconsider the decision.

6. A person suspected of a crime under this Statute shall:

- (a) prior to being questioned, be informed that the person is a suspect and of the rights:
 - (i) to remain silent, without such silence being a consideration in the determination of guilt or innocence; and
 - (ii) to have the assistance of counsel of the suspect's choice or, if the suspect lacks the means to retain counsel, to have legal assistance assigned by the Court;

- (b) not be compelled to testify or to confess guilt; and
- (c) if questioned in a language other than a language the suspect understands and speaks, be provided with competent interpretation services and with a translation of any document on which the suspect is to be questioned.

Article 27

Commencement of prosecution

1. If upon investigation the Prosecutor concludes that there is a prima facie case, the Prosecutor shall file with the Registrar an indictment containing a concise statement of the allegations of fact and of the crime or crimes with which the suspect is charged.
2. The Presidency shall examine the indictment and any supporting material and determine:
 - (a) whether a prima facie case exists with respect to a crime within the jurisdiction of the Court; and
 - (b) whether, having regard, inter alia, to the matters referred to in article 15, the case should on the information available be heard by the Court.If so, it shall confirm the indictment and establish a trial chamber in accordance with article 9.
3. If, after any adjournment that may be necessary to allow additional material to be produced, the Presidency decides not to confirm the indictment, it shall so inform the complainant State or, in a case to which article 23 (1) applies, the Security Council.
4. The Presidency may at the request of the Prosecutor amend the indictment, in which case it shall make any necessary orders to ensure that the accused is notified of the amendment and has adequate time to prepare a defence.
5. The Presidency may make any further orders required for the conduct of the trial, including an order:
 - (a) determining the language or languages to be used during the trial;
 - (b) requiring the disclosure to the defence, within a sufficient time before the trial to enable the preparation of the defence, of documentary or other evidence available to the Prosecutor, whether or not the Prosecutor intends to rely on that evidence;
 - (c) providing for the exchange of information between the Prosecutor and the defence, so that both parties are sufficiently aware of the issues to be decided at the trial;
 - (d) providing for the protection of the accused, victims and witnesses and of confidential information.

- 350 -
Article 28

Arrest

1. At any time after an investigation has been initiated, the Presidency may at the request of the Prosecutor issue a warrant for the provisional arrest of a suspect if:

(a) there is probable cause to believe that the suspect may have committed a crime within the jurisdiction of the Court; and

(b) the suspect may not be available to stand trial unless provisionally arrested.

2. A suspect who has been provisionally arrested is entitled to release from arrest if the indictment has not been confirmed within 90 days of the arrest, or such longer time as the Presidency may allow.

3. As soon as practicable after the confirmation of the indictment, the Prosecutor shall seek from the Presidency a warrant for the arrest and transfer of the accused. The Presidency shall issue such a warrant unless it is satisfied that:

(a) the accused will voluntarily appear for trial; or

(b) there are special circumstances making it unnecessary for the time being to issue the warrant.

4. A person arrested shall be informed at the time of arrest of the reasons for the arrest and shall be promptly informed of any charges.

Article 29

Pre-trial detention or release

1. A person arrested shall be brought promptly before a judicial officer of the State where the arrest occurred. The judicial officer shall determine, in accordance with the procedures applicable in that State, that the warrant has been duly served and that the rights of the accused have been respected.

2. A person arrested may apply to the Presidency for release pending trial. The Presidency may release the person unconditionally or on bail if it is satisfied that the accused will appear at the trial.

3. A person arrested may apply to the Presidency for a determination of the lawfulness under this Statute of the arrest or detention. If the Presidency decides that the arrest or detention was unlawful, it shall order the release of the accused, and may award compensation.

4. A person arrested shall be held, pending trial or release on bail, in an appropriate place of detention in the arresting State, in the State in which the trial is to be held or if necessary, in the host State.

Article 30

Notification of the indictment

1. The Prosecutor shall ensure that a person who has been arrested is personally served, as soon as possible after being taken into custody, with certified copies of the following documents, in a language understood by that person:

(a) in the case of a suspect provisionally arrested, a statement of the grounds for the arrest;

(b) in any other case, the confirmed indictment;

(c) a statement of the accused's rights under this Statute.

2. In any case to which paragraph (1) (a) applies, the indictment shall be served on the accused as soon as possible after it has been confirmed.

3. If, 60 days after the indictment has been confirmed, the accused is not in custody pursuant to a warrant issued under article 28 (3), or for some reason the requirements of paragraph 1 cannot be complied with, the Presidency may on the application of the Prosecutor prescribe some other manner of bringing the indictment to the attention of the accused.

Article 31

Persons made available to assist in a prosecution

1. The Prosecutor may request a State party to make persons available to assist in a prosecution in accordance with paragraph 2.

2. Such persons should be available for the duration of the prosecution, unless otherwise agreed. They shall serve at the direction of the Prosecutor, and shall not seek or receive instructions from any Government or source other than the Prosecutor in relation to their exercise of functions under this article.

3. The terms and conditions on which persons may be made available under this article shall be approved by the Presidency on the recommendation of the Prosecutor.

PART 5. THE TRIAL

Article 32

Place of trial

Unless otherwise decided by the Presidency, the place of the trial will be the seat of the Court.

Article 33

Applicable law

The Court shall apply:

- (a) this Statute;
- (b) applicable treaties and the principles and rules of general international law; and
- (c) to the extent applicable, any rule of national law.

Article 34

Challenges to jurisdiction

Challenges to the jurisdiction of the Court may be made, in accordance with the Rules:

- (a) prior to or at the commencement of the hearing, by an accused or any interested State; and
- (b) at any later stage of the trial, by an accused.

Article 35

Issues of admissibility

The Court may, on application by the accused or at the request of an interested State at any time prior to the commencement of the trial, or of its own motion, decide, having regard to the purposes of this Statute set out in the preamble, that a case before it is inadmissible on the ground that the crime in question:

- (a) has been duly investigated by a State with jurisdiction over it, and the decision of that State not to proceed to a prosecution is apparently well-founded;
- (b) is under investigation by a State which has or may have jurisdiction over it, and there is no reason for the Court to take any further action for the time being with respect to the crime; or
- (c) is not of such gravity to justify further action by the Court.

Article 36

Procedure under articles 34 and 35

1. In proceedings under articles 34 and 35, the accused and the complainant State have the right to be heard.
2. Proceedings under articles 34 and 35 shall be decided by the Trial Chamber, unless it considers, having regard to the importance of the issues involved, that the matter should be referred to the Appeals Chamber.

Article 37

Trial in the presence of the accused

1. As a general rule, the accused should be present during the trial.
2. The Trial Chamber may order that the trial proceed in the absence of the accused if:
 - (a) the accused is in custody, or has been released pending trial, and for reasons of security or the ill-health of the accused it is undesirable for the accused to be present;
 - (b) the accused is continuing to disrupt the trial; or
 - (c) the accused has escaped from lawful custody under this Statute or has broken bail.
3. The Chamber shall, if it makes an order under paragraph 2, ensure that the rights of the accused under this Statute are respected, and in particular:
 - (a) that all reasonable steps have been taken to inform the accused of the charge; and
 - (b) that the accused is legally represented, "if necessary by a lawyer appointed by the Court.
4. In cases where a trial cannot be held because of the deliberate absence of an accused, the Court may establish, in accordance with the Rules, an Indictment Chamber for the purpose of:
 - (a) recording the evidence;
 - (b) considering whether the evidence establishes a prima facie case of a crime within the jurisdiction of the Court; and
 - (c) issuing and publishing a warrant of arrest in respect of an accused against whom a prima facie case is established.
5. If the accused is subsequently tried under this Statute:
 - (a) the record of evidence before the Indictment Chamber shall be admissible;
 - (b) any judge who was a member of the Indictment Chamber may not be a member of the Trial Chamber.

Article 38Functions and powers of the Trial Chamber

1. At the commencement of the trial, the Trial Chamber shall:
 - (a) have the indictment read;
 - (b) ensure that articles 27 (5) (b) and 30 have been complied with sufficiently in advance of the trial to enable adequate preparation of the defence;
 - (c) satisfy itself that the other rights of the accused under this Statute have been respected; and
 - (d) allow the accused to enter a plea of guilty or not guilty.
2. The Chamber shall ensure that a trial is fair and expeditious and is conducted in accordance with this Statute and the Rules, with full respect for the rights of the accused and due regard for the protection of victims and witnesses.
3. The Chamber may, subject to the Rules, hear charges against more than one accused arising out of the same factual situation.
4. The trial shall be held in public, unless the Chamber determines that certain proceedings be in closed session in accordance with article 43, or for the purpose of protecting confidential or sensitive information which is to be given in evidence.
5. The Chamber shall, subject to this Statute and the Rules have, inter alia, the power on the application of a party or of its own motion, to:
 - (a) issue a warrant for the arrest and transfer of an accused who is not already in the custody of the Court;
 - (b) require the attendance and testimony of witnesses;
 - (c) require the production of documentary and other evidentiary materials;
 - (d) rule on the admissibility or relevance of evidence;
 - (e) protect confidential information; and
 - (f) maintain order in the course of a hearing.
6. The Chamber shall ensure that a complete record of the trial, which accurately reflects the proceedings, is maintained and preserved by the Registrar.

- 365 -

Article 39

Principle of legality (nullum crimen sine lege)

An accused shall not be held guilty:

(a) in the case of a prosecution with respect to a crime referred to in article 20 (a) to (d), unless the act or omission in question constituted a crime under international law;

(b) in the case of a prosecution with respect to a crime referred to in article 20 (e), unless the treaty in question was applicable to the conduct of the accused;

at the time the act or omission occurred.

Article 40

Presumption of innocence

An accused shall be presumed innocent until proved guilty in accordance with law. The onus is on the Prosecutor to establish the guilt of the accused beyond reasonable doubt.

Article 41

Rights of the accused

1. In the determination of any charge under this Statute, the accused is entitled to a fair and public hearing, subject to article 43, and to the following minimum guarantees:

(a) to be informed promptly and in detail, in a language which the accused understands, of the nature and cause of the charge;

(b) to have adequate time and facilities for the preparation of the defence, and to communicate with counsel of the accused's choosing;

(c) to be tried without undue delay;

(d) subject to article 37 (2), to be present at the trial, to conduct the defence in person or through legal assistance of the

accused's choosing, to be informed, if the accused does not have legal assistance, of this right and to have legal assistance assigned by the Court, without payment if the accused lacks sufficient means to pay for such assistance;

(e) to examine, or have examined, the prosecution witnesses and to obtain the attendance and examination of witnesses for the defence under the same conditions as witnesses for the prosecution;

(f) if any of the proceedings or documents presented to the Court are not in a language the accused understands and speaks, to have, free of any cost, the assistance of a competent interpreter and such translations as are necessary to meet the requirements of fairness;

(g) not to be compelled to testify or to confess guilt.

2. Exculpatory evidence that becomes available to the Procuracy prior to the conclusion of the trial shall be made available to the defence. In case of doubt as to the application of this paragraph or as to the admissibility of the evidence, the Trial Chamber shall decide.

Article 42:

Non bis in idem

1. No person shall be tried before any other court for acts constituting a crime of the kind referred to in article 20 for which that person has already been tried by the Court.

2. A person who has been tried by another court for acts constituting a crime of the kind referred to in article 20 may be tried under this Statute only if:

(a) the acts in question were characterized by that court as an ordinary crime and not as a crime which is within the jurisdiction of the Court; or

(b) the proceedings in the other court were not impartial or independent or were designed to shield the accused from international criminal responsibility or the case was not diligently prosecuted.

3. In considering the penalty to be imposed on a person convicted under this Statute, the Court shall take into account the extent to which a penalty imposed by another court on the same person for the same act has already been served.

Article 43

Protection of the accused, victims and witnesses

The Court shall take necessary measures available to it to protect the accused, victims and witnesses and may to that end conduct closed proceedings or allow the presentation of evidence by electronic or other special means.

Article 44

Evidence

1. Before testifying, each witness shall, in accordance with the Rules, give an undertaking as to the truthfulness of the evidence to be given by that witness.
2. States parties shall extend their laws of perjury to cover evidence given under this Statute by their nationals, and shall cooperate with the Court in investigating and where appropriate prosecuting any case of suspected perjury.
3. The Court may require to be informed of the nature of any evidence before it is offered so that it may rule on its relevance or admissibility.
4. The Court shall not require proof of facts of common knowledge but may take judicial notice of them.
5. Evidence obtained by means of a serious violation of this Statute or of other rules of international law shall not be admissible.

Article 45

Quorum and judgment

1. At least four members of the Trial Chamber must be present at each stage of the trial.
2. The decisions of the Trial Chamber shall be taken by a majority of the judges. At least three judges must concur in a decision as to conviction or acquittal and as to the sentence to be imposed.
3. If after sufficient time for deliberation a Chamber which has been reduced to four judges is unable to agree on a decision, it may order a new trial.
4. The deliberations of the Court shall be and remain secret.
5. The judgment shall be in writing and shall contain a full and reasoned statement of the findings and conclusions. It shall be the sole judgment issued, and shall be delivered in open court.

Article 46

Sentencing

1. In the event of a conviction, the Trial Chamber shall hold a further hearing to hear any evidence relevant to sentence, to allow the Prosecutor and the defence to make submissions and to consider the appropriate sentence to be imposed.
2. In imposing sentence, the Trial Chamber should take into account such factors as the gravity of the crime and the individual circumstances of the convicted person.

Article 47

Applicable penalties

1. The Court may impose on a person convicted of a crime under this Statute one or more of the following penalties:

- (a) a term of life imprisonment, or of imprisonment for a specified number of years;
- (b) a fine.

2. In determining the length of a term of imprisonment or the amount of a fine to be imposed, the Court may have regard to the penalties provided for by the law of:

- (a) the State of which the convicted person is a national;
- (b) the State where the crime was committed; and
- (c) the State which had custody of and jurisdiction over the accused.

3. Fines paid may be transferred, by order of the Court, to one or more of the following:

- (a) the Registrar, to defray the costs of the trial;
- (b) a State the nationals of which were the victims of the crime;
- (c) a trust fund established by the Secretary-General of the United Nations for the benefit of victims of crime.

PART 6. APPEAL AND REVIEW

Article 48

Appeal against judgment or sentence

1. The Prosecutor and the convicted person may, in accordance with the Rules, appeal against a decision under articles 45 or 47 on grounds of procedural error, error of fact or of law, or disproportion between the crime and the sentence.

2. Unless the Trial Chamber otherwise orders, a convicted person shall remain in custody pending an appeal.

Article 49

Proceedings on appeal

1. The Appeals Chamber has all the powers of the Trial Chamber.

2. If the Appeals Chamber finds that the proceedings appealed from were unfair or that the decision is vitiated by error of fact or law, it may:

(a) if the appeal is brought by the convicted person, reverse or amend the decision, or, if necessary, order a new trial;

(b) if the appeal is brought by the Prosecutor against an acquittal, order a new trial.

3. If in an appeal against sentence the Chamber finds that the sentence is manifestly disproportionate to the crime, it may vary the sentence in accordance with article 47.

4. The decision of the Chamber shall be taken by a majority of the judges, and shall be delivered in open court. Six judges constitute a quorum.

5. Subject to article 50, the decision of the Chamber shall be final.

Article 50

Revision

1. The convicted person or the Prosecutor may, in accordance with the Rules, apply to the Presidency for revision of a conviction on the ground that evidence has been discovered which was not available to the applicant at the time the conviction was pronounced or affirmed and which could have been a decisive factor in the conviction.

2. The Presidency shall request the Prosecutor or the convicted person, as the case may be, to present written observations on whether the application should be accepted.

3. If the Presidency is of the view that the new evidence could lead to the revision of the conviction, it may:

(a) reconvene the Trial Chamber;

(b) constitute a new Trial Chamber; or

(c) refer the matter to the Appeals Chamber;

with a view to the Chamber determining, after hearing the parties, whether the new evidence should lead to a revision of the conviction.

PART 7. INTERNATIONAL COOPERATION AND JUDICIAL ASSISTANCE

Article 51

Cooperation and judicial assistance

1. States parties shall cooperate with the Court in connection with criminal investigations and proceedings under this Statute.

2. The Registrar may transmit to any State a request for cooperation and judicial assistance with respect to a crime, including, but not limited to:

(a) the identification and location of persons;

- (b) the taking of testimony and the production of evidence;
- (c) the service of documents;
- (d) the arrest or detention of persons; and
- (e) any other request which may facilitate the administration of justice, including provisional measures as required.

3. Upon receipt of a request under paragraph 2:

- (a) in a case covered by article 21 (1) (a), all States parties;
 - (b) in any other case, States parties which have accepted the jurisdiction of the Court with respect to the crime in question;
- shall respond without undue delay to the request.

Article 52

Provisional measures

1. In case of need, the Court may request a State to take necessary provisional measures, including the following:

- (a) to provisionally arrest a suspect;
- (b) to seize documents or other evidence; or
- (c) to prevent injury to or the intimidation of a witness or the destruction of evidence.

2. The Court shall follow up a request under paragraph 1 by providing, as soon as possible and in any case within 28 days, a formal request for assistance complying with article 57.

Article 53

Transfer of an accused to the Court

1. The Registrar shall transmit to any State on the territory of which the accused may be found a warrant for the arrest and transfer of an accused issued under article 28, and shall request the cooperation of that State in the arrest and transfer of the accused.

2. Upon receipt of a request under paragraph 1:

- (a) all States parties:
 - (i) in a case covered by article 21 (1) (a), or
 - (ii) which have accepted the jurisdiction of the Court with respect to the crime in question;

shall, subject to paragraphs 5 and 6, take immediate steps to arrest and transfer the accused to the Court;

(b) in the case of a crime to which article 20 (a) applies, a State party which is a party to the treaty in question but which has not accepted the Court's jurisdiction with respect to that crime shall, if it decides not to transfer the accused to the Court, forthwith take all necessary steps to extradite the accused to a requesting State or refer the case to its competent authorities for the purpose of prosecution;

(c) in any other case, a State party shall consider whether it can, in accordance with its legal procedures, take steps to arrest and transfer the accused to the Court, or whether it should take steps to extradite the accused to a requesting State or refer the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

3. The transfer of an accused to the Court constitutes, as between States parties which accept the jurisdiction of the Court with respect to the crime, sufficient compliance with a provision of any treaty requiring that a suspect be extradited or the case referred to the competent authorities of the requested State for the purpose of prosecution.

4. A State party which accepts the jurisdiction of the Court with respect to the crime shall, as far as possible, give priority to a request under paragraph 1 over requests for extradition from other States.

5. A State party may delay complying with paragraph 2 if the accused is in its custody or control and is being proceeded against for a serious crime, or serving a sentence imposed by a court for a crime. It shall within 45 days of receiving the request inform the Registrar of the reasons for the delay. In such cases, the requested State:

(a) may agree to the temporary transfer of the accused for the purpose of standing trial under this Statute; or

(c) shall comply with paragraph 2 after the prosecution has been completed or abandoned or the sentence has been served, as the case may be.

6. A State party may, within 45 days of receiving a request under paragraph 1, file a written application with the Registrar requesting the Court to set aside the request on specified grounds. Pending a decision of the Court on the application, the State concerned may delay complying with paragraph 2 but shall take any provisional measures necessary to ensure that the accused remains in its custody or control.

Article 54

Obligation to extradite or prosecute

In a case of a crime referred to in article 20 (a), a custodial State party to this Statute which is a party to the treaty in question but which has not accepted the Court's jurisdiction with respect to the crime for the purposes of article 21 (1) (b) (i) shall either take all necessary steps to extradite the suspect to a requesting State for the purpose of prosecution or refer the case to its competent authorities for that purpose.

Article 55

Rule of speciality

1. A person transferred to the Court under article 51 shall not be subject to prosecution or punishment for any crime other than that for which the person was transferred.
2. Evidence provided under this Part shall not, if the State when providing it so requests, be used as evidence for any purpose other than that for which it was provided, unless this is necessary to preserve the right of an accused under article 41 (2).
3. The Court may request the State concerned to waive the requirements of paragraphs 1 or 2, for the reasons and purposes specified in the request.

Article 56

Cooperation with States not parties to this Statute

States not parties to this Statute may assist in relation to the matters referred to in this Part on the basis of comity, a unilateral declaration, an ad hoc arrangement or other agreement with the Court.

Article 57

Communications and documentation

1. Requests under this Part shall be in writing, or be forthwith reduced to writing, and shall be between the competent national authority and the Registrar. States parties shall inform the Registrar of the name and address of their national authority for this purpose.
2. When appropriate, communications may also be made through the International Criminal Police Organization.
3. A request under this Part shall include the following, as applicable:
 - (a) a brief statement of the purpose of the request and of the assistance sought, including the legal basis and grounds for the request;
 - (b) information concerning the person who is the subject of the request on the evidence sought, in sufficient detail to enable identification;
 - (c) a brief description of the essential facts underlying the request; and
 - (d) information concerning the complaint or charge to which the request relates and of the basis for the Court's jurisdiction.
4. A requested State which considers the information provided insufficient to enable the request to be complied with may seek further particulars.

PART 8. ENFORCEMENT

Article 58

Recognition of judgments

States parties undertake to recognize the judgments of the Court.

Article 59

Enforcement of sentences

1. A sentence of imprisonment shall be served in a State designated by the Court from a list of States which have indicated to the Court their willingness to accept convicted persons.
2. If no State is designated under paragraph 1, the sentence of imprisonment shall be served in a prison facility made available by the host State.
3. A sentence of imprisonment shall be subject to the supervision of the Court in accordance with the Rules.

Article 60

Pardon, parole and commutation of sentences

1. If, under a generally applicable law of the State of imprisonment, a person in the same circumstances who had been convicted for the same conduct by a court of that State would be eligible for pardon, parole or commutation of sentence, the State shall so notify the Court.
2. If a notification has been given under paragraph 1, the prisoner may apply to the Court in accordance with the Rules, seeking an order for pardon, parole or commutation of the sentence.
3. If the Presidency decides that an application under paragraph 2 is apparently well-founded, it shall convene a Chamber of five judges to consider and decide whether in the interests of justice the person convicted should be pardoned or paroled or the sentence commuted, and on what basis.
4. When imposing a sentence of imprisonment, a Chamber may stipulate that the sentence is to be served in accordance with specified laws as to pardon, parole or commutation of sentence of the State of imprisonment. The consent of the Court is not required to subsequent action by that State in conformity with those laws, but the Court shall be given at least 45 days' notice of any decision which might materially affect the terms or extent of the imprisonment.
5. Except as provided in paragraphs 3 and 4, a person serving a sentence imposed by the Court is not to be released before the expiry of the sentence.

Annex

Crimes pursuant to Treaties (see art. 20 (a))

1. Grave breaches of:

- (i) the Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field of 12 August 1949, as defined by Article 50 of that Convention;
- (ii) the Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of Wounded, Sick and Shipwrecked Members of Armed Forces at Sea of 12 August 1949, as defined by Article 51 of that Convention;
- (iii) the Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners of War of 12 August 1949, as defined by Article 130 of that Convention;
- (iv) the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12 August 1949, as defined by Article 147 of that Convention;
- (v) Protocol I Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949 and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts of 8 June 1977, as defined by Article 85 of that Protocol.

2. The unlawful seizure of aircraft as defined by Article 1 of the Hague Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft of 16 December 1970.

3. The crimes defined by Article 1 of the Montreal Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation of 23 September 1971.

4. Apartheid and related crimes as defined by Article II of the International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid of 30 November 1973.

5. The crimes defined by Article 2 of the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents of 14 December 1973.

6. Hostage-taking and related crimes as defined by Article 1 of the International Convention against the Taking of Hostages of 17 December 1979.

7. The crime of torture made punishable pursuant to Article 4 of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment of 10 December 1984.

8. The crimes defined by Article 1 of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation of 10 March 1988 and by Article 2 of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf of 10 March 1988.

9. Crimes involving illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances as envisaged by Article 3 (1) of the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 20 December 1988 which, having regard to Article 2 of the Convention, are crimes with an international dimension.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวจันทิมา ลิมปานนท์ เกิดที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.
2513 สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีศาสตรบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.
2536 ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งนิติกร บริษัท ปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย